

NIEUWS

Dommeldal, mooi stukje Nederland

Coos en Henri op herhaling

The End - C2C

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

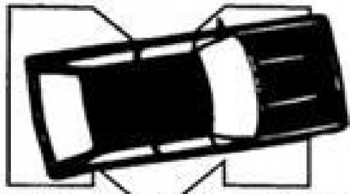
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IvV)

*Op 28 december vond de
20e editie van de
Grenzeloze Tocht plaats.
Op de foto enkele
prominenten van OLAT
en Milieu 2000 bezig met
het inwandelen van het
nieuwe parkoers.*

CAFE BIJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud buffet

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

LOOP EENS NAAR
WWW.BAJO.NL DAAR
VIND JE INFORMATIE
OVER STUDIO BAJO
(CARTOONS EN STRIPS
EN KARIKATURIST
BAJO!

DAARNA NOG
EVEN DOOR-
LOPEN NAAR
WWW.JOOP
REICHENFELD.NL
(MONOTYPES EN
KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR
FOLDERS: 073-6123345.

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechië en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website: www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr.: 0228-513538

Email: bertenmien@hetnet.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl

T 040 256 9653

F 040 256 9654

Pearl S. Buckstraat 1-B
5491 DG Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95

www.fotografiebrouwers.nl

info@fotografiebrouwers.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?

Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1

5575 XP LUYKSGESTEL

Tel. 0497-541373

E-mail: info@zwartebergen.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 15e van de maand

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik winterserie - Bladel <i>Myriam van den Berg</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Wedstrijd/prestatie; Winterserie	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar-Dreesen</i>	8
Van de bestuurstablet <i>Ad van Asten</i>	9
Ook tweede tocht OLAT-winterserie in de volle zon <i>Ad van Asten</i>	10-12
Ik (<i>Tjeu</i>) heb in Indië de meeste kilometers gemaakt <i>Fred Lardenoye</i>	13-14
OLAT Clubcompetitie 2011 kende rustig verloop <i>Ad van Asten</i>	15
LPS: eindstand OLAT clubkampioenschap 2011 <i>Ad van Asten</i>	16
LPS: agenda's, uitslagen & nieuws <i>Ad van Asten</i>	17
Prikbord / vervolg vooruitblik winterserie Bladel	18
Coos en Henri herhalen na 25 jaar huwelijksreis (1) <i>Henri Floor</i>	19-21
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (2) <i>vrij naar weblog Theo Tromp</i>	22-26
Coast to Coast (4) <i>Peter van de Ven</i>	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Bladel

De eerste winterserietocht van 2012 (op 22 januari) leidt ons naar de Brabantse Kempen, van oudsher een streek met arme zandgronden. Het gebied was dunbevolkt en er heerste veel armoede onder de bevolking omdat de grond weinig opbracht. Er waren amper steden en zelfs dorpen kwamen er nauwelijks voor. De bevolking, vaak keuterboertjes, woonde in gehuchtjes. Door de zanderige bodem was De Kempen grotendeels bedekt met heide, vennen, veengebieden en bossen.

Ad Verbakel, onze routebouwer, heeft in dit gebied een hele mooie wandeling voor ons uitgezet. Hij schat in dat slechts 3% over verharde wegen gaat, voor het overige gaan we volop genieten op mooie paden door bossen, langs vennen, heide en stukjes landelijk gebied.

We starten bij De Achterste Hoef in Bladel. Na vertrek lopen we de langs de recreatieplas om al snel de eerste zandweg op te gaan, dichtbij landgoed Ter Vorsel. De 10 en 15 km buigen hier af.

De langere afstanden gaan via een viaduct de snelweg A67 over. Kort daarna wacht de wagenrust ons op met een welkom warm bekertje koffie, thee of chocolademelk. Dat zal smaken, in deze koude wintermaanden. We duiken het bos in, waarna de 20 km afbuigt. De 30 en 40 km vervolgen de route tussen 2 verstilde vennen door, richting Cartierheide.

Dit mooie natuurgebied kent veel planten- en diersoorten: struikheide, dopheide, ronde zonedauw, wilde gagel en klokjesgentiaan. Ook zijn er veel vogelsoorten te vinden: de blauwborst, tapuit, klapekster, kruisbek en kokmeeuw. Zelfs reptielen als de gladde slang, de levendbarende hagedis en de hazelworm leven hier. Op stille momenten kun je op de Cartierheide zelfs reeën, hazen of vossen tegenkomen.

De oorsprong van de naam Cartierheide ligt bij baron De Cartier De Marchiennes, die het ernaast gelegen Duizels Hof in 1863 kocht. Zoon Emile schonk het terrein in 1932 aan Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten. Staatsbosbeheer probeert de heide te bewaren door te plaggen, maaien en te laten begrazen. Dit leidt tot een mooie, afwisselende heide.

Beide afstanden gaan dwars over dit mooie stukje natuur. Hierna wacht een volgend stukje bos, mooie paadjes leiden de 40 km naar de 1e caférust in clubgebouw De Kneup in Witrijt.

Over een smal bospad vervolgen we de route naar Weebosch. Enkele kilometers voor Weebosch buigt de 30 km af voor een korter lusje door het Postelsebos, waarna zij weer bij de 40 km aansluit.

De langste afstand vervolgt de route door een afwisselend gebied van landerijen en bossingels.

(Vervolg op pagina 18)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
10 jan.	Hilverroute	Café De Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
24 jan.	De Hug- tentocht	Café-rest. De Smeltkroes, 0595-593219 Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze
7 febr.	De Maas- duinen	Eetcafé Het Spiegelbeeld, 0478-503462 Moleneind 5 (N271), 5855 CB Well
21 febr.	Carnavals- tocht	Huize Witven, 0493-493517 Beuvenlaan 5/7, 5711 PZ Someren
6 mrt	Herper- duintocht	Restaurant-Taveerne Herperduin 0486-414182 Schaijkseweg 12a, 5373 KL Herpen
20 mrt	Gat van Waalre	Boerderij vd High Tech Campus 040-2742615
3 april	Voorjaars- bloeiërs in de Maai	Café 't Groene Woud, 0411-631291 Kasterensestraat 23, 5298 NV Liempde

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
10 januari	De Beckart
17 januari	De Vriendschap
24 januari	Oud Rooy
31 januari	Vresselse Hut
7 februari	Den Toel
14 februari	De Beckart
21 februari	De Vriendschap
28 februari	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

33e WEDSTRIJD / PRESTATIE

Datum: zondag 25 maart 2012

Startplaats: Wielerbaan Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3
5045 ZZ Tilburg

Het wedstrijd/prestatiewandelen is een jaarlijks OLAT-evenement, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar.

Er wordt gewandeld op een (door de Atletiekunie gecertificeerd) parkoers van 1.569 meter. Het parkoers ligt in een parkachtige omgeving en is verkeersvrij. De bijbehorende accommodatie beschikt over faciliteiten zoals douches en kantine.

Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen.

In de kantine vindt aan het eind van de middag de uitreiking plaats van prijzen en diploma's.

Afstand	Inschrijfgeld	Starttijd
50 km	€ 10,00	10:30 uur precies
30 km	€ 09,00	11:30 uur precies
20 km	€ 08,00	13:30 uur precies
10 km	€ 05,00	13:30 uur precies
5 km	€ 03,50	14:30 uur precies

Korting

OLAT-leden bij voorinschrijving: € 2,50
Leden Atletiekunie bij voorinschrijving: 25%
Bondsleden: € 0,50
Geen korting op korting.

Inschrijven

vóór 18 maart 2012
via formulier
verkrijgbaar bij het wedstrijdsecretariaat van OLAT:

Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
0499-473767
e-mail: wedstrijd@olat.nl

Bij voorinschrijving dient het inschrijfgeld onder vermelding van naam en afstand voor 18 maart 2012 te worden overgemaakt op bankrekening 1382.11.736 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode.

Na-inschrijven kan ook bij het inschrijfbureau tot een half uur voor de start.

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur
		(06.30 uur - maart)
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur
		(19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€ 3,00
	15 km	€ 3,50
	20 km	€ 4,00
	30 km	€ 4,50
	40 km	€ 4,50
	60 km	€ 5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 22 januari 2012	Bladel Eetcafé De Achterste Hoef Troprijt 10 5531 NA Bladel
Zondag 26 februari 2012	Esbeek Café Schuttershof Dorpsstraat 2 5085 EG Esbeek

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*),
Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens (*lid*),
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
0499-473767 lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)
Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem

Het nieuwe jaar

Zoals gebruikelijk wensen wij u en uw naasten een goed en vooral gezond Nieuwjaar. Van alle kanten bereiken ons signalen dat het een moeilijk jaar gaat worden en dat alom de broekriem aangehaald zal moeten worden.

Heel lang is het ook de beweegreden geweest van de wandelsporter te gaan wandelen om zodoende de kilootjes kwijt te raken.

Inmiddels weten wij allang dat het niet alleen om de kilootjes gaat, maar dat wandelen een noodzakelijke bezigheid is om gezond door het leven te kunnen gaan. Door ons aan te sluiten bij het georganiseerd wandelen hebben wij ons zelfs van een soort vrijbrief verzekerd, die goed kan zijn als onderpand bij het verzekeren van de kosten voor onze gezondheid.

Dit jaar bestaat onze wandelsportvereniging 45 jaar. Een goed moment om daar nu even bij stil te staan. Wij gaan het niet groots en uitgebreid vieren met extra lange tochten of zo.

Nee, we beseffen maar al te goed dat het nu geen tijd is om feest te vieren, maar toch geeft het ons een extra gevoel van saamhorigheid dat eens een groepje doorzetters de basis heeft gelegd voor wat de OLAT thans is: een toonzettende club die niet alleen in de regio, maar landelijk en zelfs daarbuiten faam heeft verworven.

Dat is niet allemaal vanzelfsprekend gegaan. Veel mensen hebben in het verleden hun schouders eronder gezet en moed getoond om activiteiten van de grond te krijgen. De naam OLAT stond dan altijd garant dat die activiteiten ook bezocht werden en dat er altijd weer de helpende hand was van al die vrijwilligers die onze club mee groot hebben gemaakt.

Momenteel stagneert ons ledental; vaak moeten wij ook bij u aankloppen omdat niet elke post in het veld of organisatorisch bezet kan worden. Om kort te gaan, kunnen wij welhaast stellen dat ons programma aan een zekere innovatie toe is. Wij mogen daar ook niet te lang mee wachten en willen nu al, daar waar mogelijk, vernieuwingen uitproberen.

Voor 2012 zouden wij ons die taakstelling ook daadwerkelijk mee kunnen geven om daarmee de uitdaging weer een nieuw elan te geven die 45 jaar geleden zo voortvarend werd aangegaan.

Graag roepen wij u op ons daarbij met uw mogelijkheden te steunen.

Ons staan weer een paar prachtige wandelingen te wachten, telkens in een omgeving die stuk voor stuk de mogelijkheden in zich heeft om goed voor den dag te komen. U zult geïmponeerd raken door een opeenvolging van mooie plekjes in de natuur, die hoe dan ook beschermd moeten blijven, maar die zeker niet mogen worden weggestopt. Dus geniet er op dat moment met volle teugen van en ben zo een waarborg voor uw eigen gezondheid.

Op 22 januari ontmoeten wij u graag in Bladel op de Achterste Hoef.

Onze startlocatie ligt daar vrijwel midden in de natuur.

- Het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

20 JAAR GRENZELOZE TOCHT

Er van overtuigd zijn dat samenwerking kan leiden tot succes, was onze gezamenlijke inzet bij de eerste Grenzeloze Tocht op 28 december 1992. Het zou niet steeds hetzelfde parkoers hoeven zijn, maar wel een grenzeloze tocht die niet alleen de landsgrenzen zouden doen vervagen, maar zeker ook de clubgrenzen zouden verruimen. Woorden van Jos Koolen in ons clubblad van januari 1993.

De statistieken geven weer dat wij op die bewuste vriesdag met niet minder dan 2100 wandelaars de grens naar beide zijden overstaken om zo de eerste stappen te zetten voor een verbroedering tussen Milieu 2000 en OLAT.

10 Jaar later werd deze verbroedering nog eens kracht bij gezet met de opening van een futuristische wandelbrug over het kanaal dat tot dan een hindernis bleek voor het bereikbaar maken van de mooiste wandelparkoersen tussen het gewest Lommel en de Brabantse Kempen. Verschillende autoriteiten uit het Vlaamse, vooraanstaanden van Milieu 2000 en OLAT en ook weer een grote toeloop van wandelaars uit beide landen maakten deze 10e editie tot een mijlpaal.

En weer zijn wij 10 jaar verder. Nog slechts enkele dagen te gaan en wij zullen weten of ook de 20e editie van de Grenzeloze samenwerking tussen Milieu 2000 en OLAT ook vanwege de opkomst van wandelaars een succes is geworden. Met een afvaardiging van beide verenigingen hebben wij het totaal vernieuwde parkoers voorgelopen en zijn onder de indruk van de nieuwe paden die voor een versterking van de contacten zijn ingeslagen. Op naar een verdere mooie toekomst!

-Ad van Asten-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

116-1	Koos van der Maden	Wijchen
16-1	Regina Martens - de Kok	Rijsbergen
17-1	Nellie Leijssen	Eindhoven
17-1	Hans Heldoorn	Nuenen
18-1	Bertie Mennen - Boeree	Heteren
20-1	Vera van Vroenhoven	Eindhoven
20-1	Leo van der Heijden	Veghel
21-1	Toon van Cranenbroek	Nederweert
21-1	Dini van Asten	Son
21-1	Jan Zwaard	Sint-Oedenrode
22-1	Annelies Hellings	Eindhoven
22-1	Roel van der Wijst	Uden
23-1	Annie Westgeest - Pretti	Sint-Oedenrode
23-1	Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
23-1	Henk Spaan	Beek En Donk
23-1	Harry Verschueren	Son
23-1	Arie de Jong	Berlicum Nb
23-1	Mirjam Kies	Eindhoven
24-1	Ronald Menting	Eindhoven
24-1	Wilma van Buel	Milheeze
25-1	Nico van Hassel	Rosmalen

25-1	Cees Gutteling	Melissant
26-1	Jordi Pauw	Heeze
26-1	Dirk Dijkhuizen	Best
27-1	Bep Ghijsens	Boxtel
27-1	Bert Bosmans	Valkenswaard
28-1	Jennie v/d Hurk - Diender	Helmond
28-1	Toos Snoeijen - Verbeek	Heeze
28-1	Michel van Krimpen	Utrecht
28-1	Jan Legius	Veldhoven
30-1	Reinout Raymakers	Oss
30-1	Antoon Asveld	Sint-Oedenrode
30-1	Bep van der Voort - van der Vooren	Uden
31-1	Jurjen Visser	Gorinchem
31-1	Bert van Hoef	Vierpolders

FEBRUARI

1-2	Marie-Anne Kuus - van de Wouw	Moergestel
1-2	Stefan Mutsaars	Schijndel
1-2	Mieke van Eert - Brouwers	Heeze
1-2	Corrie de Louw	Nederwetten
1-2	Frank Geubbels	Helmond
2-2	Els Kleemans	Prinsenbeek
2-2	Bram Stelling	Eindhoven
2-2	Winnifred van den Boom	Eindhoven
2-2	Pierre Emans	Weert
2-2	Ingrid Brinksma	Geldrop
2-2	Wilma van Aggelen - Krekel Kelderman	Deurne

3-2	Justine van Vugt - Willems	Leende
4-2	Martje van den Elzen	Sint-Oedenrode
4-2	Ciel van Wichen	Eindhoven
4-2	Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
5-2	Leona van der Hagen	Helmond
5-2	Rene Vries	Weert
6-2	Leentje Vanderdonckt	Uden
6-2	Nel van de Mierden	Lierop
7-2	Ernst Westerhoff	Drunen
7-2	Janny Tijbosch-Waegemakers	HeeswijkDinther
7-2	Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
8-2	Joop Wesseling	Berlicum Nb
9-2	Elly Claassen - Engelen	Heeze
9-2	Cor Donkers	Nuenen
10-2	Ria van Breda	Haren Nb
10-2	Henk Vink	Schelluinen
11-2	Gerda van Bakel - vd Linden	Sint-Oedenrode
11-2	Paul Franken	Heeze
12-2	Esther Sweelssen	Sint-Oedenrode
12-2	Yvonne Hellings - Fraters	Helmond
13-2	Ad van Laarhoven	Sint-Oedenrode
13-2	Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
13-2	Berrie Nijens	Deurne
13-2	Maria Marcus-Kweens	Helmond
15-2	Mieke Raaijmakers	Veghel
15-2	Hansje Muzers	Eindhoven
15-2	Toon van Wordragen	Weert

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr./Mevr. Jan en Ria Tinnemans, Asten
Dhr./Mevr. Cees en Mirjam Scherrenburg, Vught
Mevr. Vera van Vroenhoven, Eindhoven

Dhr. Hans van Roon, Eindhoven
Mevr. Irma van Rijen, Eindhoven
Mevr. An Reinders, Someren
Mevr. Mieke Kocken, Boxtel
Dhr. Ruud Horst, Leende
Mevr. Sandra de Graaff, Rotterdam
Dhr./Mevr. Thijs en Benny van Dinteren - Bierlee, Uden
Mevr. Marianne Timmermans, Sint-Oedenrode
Mevr. Ans Franssen-van de Weerden, Nuenen
Mevr. Maria van Deursen, Sint-Oedenrode
Mevr. Annie van den Elzen, Erp
Dhr. Hans Spaargaren / Mevr. Lyda van Royen, Son

OPZEGGINGEN

Mevr. Will Senders, Eindhoven
Mevr. Marjan van Doorn, Gemonde
Mevr. Carine van Bommel, Heeze
Dhr./Mevr. Peter en Jose van Zon - van Doormaal, Lage Mierden
Mevr. Lida de Boer, Maarssen

Mevr. Hanny van Uppelschoten, Geldermalsen
Dhr./Mevr. Wim en Nelly Koenders, Erp

OVERLEDEN

Mevr. Carin van Meteren-Bergmans

BEDANKT!

Graag wil ik alle wandelvriend(inn)en, het bestuur en mederedactieleden hartelijk bedanken die zo met mij meelevende in deze spannende periode. Jullie reacties betekenen voor mij heel veel! Ik hoop dat het herstel voorspoedig verloopt en ik zo snel mogelijk weer van de partij kan zijn bij OLAT-activiteiten.

Lineke den Boer
(red. OLAT Nieuws)

KEMPISCHE WANDELDAGEN EN KEMPENLANDTOCHT

Na overleg met de gemeente Geldrop en een grondige analyse van het financiële plaatje over het afgelopen jaar heeft het bestuur ingestemd met het voorstel van de commissie KWD om door te gaan met de formule zoals die in de afgelopen jaren is gevolgd.

Dat houdt in dat ook in het komend jaar tijdens de Kempische Wandeldagen door OLAT slaapgelegenheid en douche faciliteiten in de sporthal worden aangeboden. Ook zal de kampeermogelijkheid met voorzieningen op het terrein van de wielersbaan intact blijven. Doordat de KWD gebruik zal blijven maken van de kantine van kynologenclub De Kempen zullen ook daar de gebruikelijke faciliteiten voor de kampeers en deelnemers aan de Kempenlandtocht mogelijk blijven.

Om het geheel rendabel te kunnen houden, zal een kostenbeperkend beleid worden doorgevoerd en zullen waar nodig en mogelijk enige prijsverhogingen plaatsvinden.

In het kader van de samenwerking tussen KWD en KLT op het gebied van gezamenlijke inkoop voor verzorging, het gebruikmaken van verzorging op de dagposten op zaterdag en het gebruik van accommodaties zullen door beide commissies telkens vooraf afspraken worden gemaakt evenredig aan het kostenplaatje. De wandelprijs voor de KWD 2012 zal met € 0,50 worden verhoogd.

SAMENWERKING OLAT / RWV WANDELEVENEMENT

In het kader van de huidige samenwerking tussen RWV en OLAT omtrent het wandelsportevenement dat om de beurt jaarlijks wordt georganiseerd, zal binnenkort overleg plaatsvinden tussen beide clubs.

Gezien de ongewisse omstandigheden rond onze huidige accommodatie in Weert en geringe draagkracht binnen OLAT m.b.t. de snelwandelsport zullen ingrijpende keuzes moeten worden gemaakt.

Wij willen niet vooruitlopen op eventueel te nemen besluiten, maar zeker is wel dat nu moet worden beslist of het evenement in 2013, dat regulier door OLAT wordt georganiseerd, ook daadwerkelijk in de huidige opzet doorgang kan vinden.

De overlegvergadering staat gepland voor 14 januari.

GROTE CLUBACTIE 2011

OLAT dankt alle kopers van loten voor de Grote Clubactie van harte en hoopt ook in het komende jaar weer op u te mogen rekenen. Onze vrijwilligers zijn blij met uw financiële ondersteuning. Inmiddels hebben zij, mede dankzij uw bijdrage daarin, een mooie middag in de Biesbosch mogen doorbrengen.

Ook benieuwd of u prijs heeft: kijk snel op www.clubactie.nl. OLAT feliciteert eventuele winnaars met hun prijs.

OLAT NU OOK ACTIEF OP TWITTER VIA DE WEBSITE

Jullie vroegen je natuurlijk al lang af, waarom kunnen we bij OLAT niet twitteren en lekker met elkaar kletsen over de wandeltochten of andere activiteiten bij onze wandelclub!

Nou, die vraag is inmiddels beantwoord.

De mogelijkheid is geschapen om voortaan rond een wandeling of anders via onze website met elkaar in contact te komen en zo gezellig over het een en ander te kletsen.

Onze enige vraag is: hou het netjes, want we willen onze naam hoog houden

Ons twitter account luidt:

<http://twitter.com/#!/wsvOLAT>

Twitter is een van de snelst groeiende social media en dus gaan we kijken hoe dit voor OLAT gaat werken.

Veel succes.

OLAT JAARVERGADERING

Onze jaarlijkse algemene vergadering wordt gehouden op zaterdag 3 maart aanstaande in het Activiteitscentrum Burghplan, Fabritiuslaan 28, 5645 ES Eindhoven.

De vergadering begint om 13.30 uur.

Tijdens de jaarvergadering worden bestuursverkiezingen gehouden. Kandidaten hiervoor kunnen volgens ons huiselijk reglement worden benoemd op schriftelijke voordracht van 5 leden.

Met het clubblad van februari ontvangt u de uitnodiging en de agenda voor deze vergadering, evenals de jaarverslagen van de vereniging en commissies.

Evenals vorig jaar zal voorafgaande aan de jaarvergadering in hetzelfde gebouw een informatiebijeenkomst worden gehouden met de vrijwilligers van de verzorgingsposten Vierdaagse Nijmegen. Deze bijeenkomst begint om 11.30 uur.

-Ad van Asten-

INFO VOOR SNELWANDELAARS

In het kader van samenwerking tussen Atletiekunie en enkele wandelsportverenigingen vindt op 10 maart een open wandeltraining plaats in Arnhem op sportpark Valkenhuizen.

Op 22 januari en 12 februari vindt in dit kader ook een clinic plaats, voorafgaande aan de wedstrijden van de LAT in Amsterdam.

Ook Henk Plasman is voornemens om eind april / begin mei een clinic te organiseren in Best. Hier hoort u meer over.

Informatie en aanmelding voor deze trainingen via:

f.vanravensberg@live.nl

Ook tweede tocht OLAT-winterserie in de volle zon

Vanmorgen eens niet in alle vroegte opgestaan om tijdig op de startlocatie te zijn. Nee, Dini is nog niet zover met haar revalidatie dat ze alweer een hele dag zitting kan houden. Gelukkig verloopt alles voorspoedig en ze is vast van plan om vanmiddag naar De Vresselse Hut te komen om daar iets van de sfeer te proeven.

Ik besluit om te voet vanaf thuis naar de locatie te wandelen. Dus dwars door de Sonse bergen, even langs de Dommel en dan via Zwijnsbergen naar De Vresselse Hut. Hou er echter geen rekening mee dat ik daarmee op een stukje van de wandelroute van vandaag terecht kom. Over amper drie of vier kilometer doe ik drie kwartier, omdat ik op dat korte stukje veel bekenden tegenkom en soms een praatje maak. Ja, en dat kost tijd.

Bij de Hut is een verkeersregelaar ingezet om alle auto's richting de beschikbare parkeerruimte te dirigeren. Het staat al bijna helemaal vol en ik schat het aantal deelnemers voor vandaag al hoog in!

De toegang tot de inschrijfruimte is een beetje nauw en aan de donkere kant, maar de ruimte daarna is ruim voldoende.

Het is al dik tien uur als ik bij Joop inschrijf voor een rondje van 20 km. Hij heeft ook de indruk dat de belangstelling goed is. Ik kan dus tevreden aan mijn wandeling beginnen. Bij Henk lever ik mijn startkaart in en daarvoor krijg ik een routebeschrijving. Vier volle vellen!

Van Ad Verbakel had ik eerder al een overzichts-

kaart van het hele parkoers gekregen, ik wist daarom ongeveer waar de route mij vandaag zou brengen.

Myriam van den Berg heeft het ook heel mooi beschreven in de vooruitblik voor ons clubblad en de website. Enkele weekbladen hier in de omgeving nemen die beschrijving tegenwoordig ook mee in hun aankondiging van de tocht. Een mooie promotie voor onze OLAT-wandelingen.

Zoals Myriam al zei: de wandeling begint met een bezoekje aan de Dommel om in de sfeer te komen. En wat voor sfeer! Het heeft deze nacht gevoren en de akkers zien wit van de rijp. De Dommel meandert door de bosschages, die de hoge akkers omzomen. De zonnestralen benadrukken de lichte nevel die in het bos hangt. Een prachtig gezicht dat de mensen die voor mij wandelen proberen vast te leggen op een

foto. Wat korte klimmetjes op een pad, dat door het bos slingert en dan staan we oog in oog met onze rivier, die juist

op deze plek het mooiste van bijna alles in zich heeft.

Een klein stukje geschiedenis verwijst hier naar de vroegere heerlijkheid Wolfswinkel, die tussen 1200 en 1600 groot aanzien genoot. Op de plek waar we vanmorgen de Dommel ontmoeten, stond eeuwenlang een watermolen, die in vorige eeuwen werd gebruikt voor de textiel-

industrie. De molen werd in 1945 afgebroken.

Waar wij dadelijk ons pad naar links vervolgen, leidt het pad rechtsaf naar een brug en de bebouwing van de vroegere heerlijkheid. Hier zijn de steile oevers van de Dommel waarschijnlijk ook de oorsprong van de naam Wolfswinkel, wat vertaald 'steile hoek' zou betekenen en dat verwijst ook naar de hoge akkers die we zo juist achter ons hebben gelaten.

Van latere datum in de geschiedenis is de voormalige erebegraafplaats van het Amerikaanse en Geallieerde leger, die bij de Waterhoef op Wolfswinkel was gelegen tussen 1944 en 1949. Nadat de gesneuvelden waren herbegraven op Margraten is pas veel later in 2006 een monument geplaatst ter herinnering aan deze voormalige begraafplaats.

Net als veel andere wandelaars maak ik maar even een plaatje van het fotogenieke plekje aan de Dommeloever en ik heb het geluk dat er net een groepje wandelaars passeert. Onder hen ook José met haar jongens, die ze vanmorgen al in Oploo heeft opgehaald.

Dan wandelen we even terug naar de Vresselseweg en slaan daarna rechtsaf richting Zwijnsbergen. Over asfalt gesproken, hier ligt zo'n stukje. Uniek tijdens OLAT-wandelingen.

Bospaden brengen ons echter weer vlug tussen de landerijen en bij de eerste verzorgingspost op het erf van een grondverzetbedrijf. De koffie staat klaar bij Bossche Joop en een nieuw gezicht bij onze verzorging. Een van de wandelgasten heeft wel een heel bijzondere manier bedacht om leefstof voor onderweg te vervoeren. Hij heeft zijn hond een soort zadelbepakking aangemeten. Volgens de hondenbaas alleen maar lekkere brokjes, maar er zullen zeker ook boterhammetjes bij gezeten hebben.

Dan mogen wij weer een poosje onze weg vervolgen langs een slootkant om even daarna uit te komen bij een fraai natuurgebied.

Mosbulten is naast een buurtschap op het grondgebied van Sint-Oedenrode ook een voormalig stuk onvruchtbaar land-

bouwgebied dat tot de gemeente Nuenen behoorde. Het gebied is aan het begin van deze eeuw onteigend om plaats te maken als een nieuw natuurontwikkelingsgebied ter compensatie van de aanleg van de A50 bij Son. Sloten zijn omgetoverd tot waterpartijen en het centraal gelegen Haverven, dat werd uitgediept, trekt veel broedvogels.

Ook zijn diverse soorten planten die verdwenen leken opnieuw tot groei en bloei gekomen. Wat de aanleg van een weg al niet kan bewerkstelligen!

Het gebied ligt er deze morgen fantastisch bij, met hier en daar een verdwaalde koe, wat vogels die denken dat het nog zomer is en dat alles overgoten met zonnestralen.

Even later dwaalt de 40 km af naar rechts om met een grote lus om Lieshout heen richting Beek en Donk te trekken. In de buurt van Beek en Donk is een wedstrijd voor mountainbikes gepland, met het gevolg dat het parkoers daar een beetje aangepast moest worden. Als hij het van te voren weet, is het voor Ad Verbakel ook geen groot probleem om een paar andere paden te vinden en zelfs een reserve rustplaats tovert hij zo uit de grond.

Voor onze kortere afstanden zijn wat kronkelpaden gevonden in een stukje bosgebied. Die paden beginnen hier al een beetje schaars te worden. Maar ze zijn er nog wel en onze padenman weet ze te vinden.

Dan komt Mariahout in het zicht en kort daarna zit iedereen aan een heerlijke kom tomatensoep of koffie met een halve vlaai. Dat vind je tegenwoordig nog alleen in een buurthuis! Ik mag bij Els en een paar wandelvriendinnen, die zo te zien volop zitten te genieten, aan tafel komen zitten. Sjef en Riet en ook Hanny en Ernst hebben al de hele omweg van de 40 afgelegd en vinden hier even de tijd voor een kopje koffie.

Noud maakt plaatjes van bekende en onbekende wandelaars en die staan binnenkort zeker op de website. Trouwens voor de website hebben we iets nieuws bedacht. Wij gaan twitteren in plaats van wachten op berichtjes in ons gastenboek. Ben benieuwd of dat aanslaat en of we daar dan ook 'sociaal met elkaar betrokken raken'.

De structuur van het parkoers is vandaag een beetje ingewikkeld. De 40 en de 20 gaan vanaf dit buurthuis weer richting het grondgebied van Sint-Oedenrode. De 30 maken echter nog een extra rondje van zo'n 6 km om het Heiend.

Wij naderen al vlug een strook bosgebied die aansluit op de voormalige Lieshoutse heide. Bij een waterpartij, die het Torreven wordt genoemd, gaat het even fout omdat een pijl niet goed wordt begrepen. Maar bij OLAT hoef je nooit ver terug, want als je na een bocht binnen 50 meter geen pijl meer treft, zit je geheel fout.

Wij lopen daarna achter langs het voormalige mobilisatie-complex en dan komen de gymnastische oefeningen. Over de geplaatste slagboom kruipen gaat moeilijk omdat die nogal hoog is, er langs gaat niet, omdat je dan een nat pak krijgt en er doorheen levert me bijna een hernia op. Maar het lukt en de sloot waar we dan langs moeten ligt veilig aan de kant. Zo'n halve kilometer verderop bijna weer hetzelfde ritueel, maar hier kunnen we er net langs!

Bij het oversteken van een weg meen ik een bekend punt uit mijn frequent rondlopen door dit gebied te herkennen en dat wordt ook bevestigd als we even later bij de wagenrust komen.

De post staat volop in de zon en het is er behoorlijk druk. Toch heb ik mijn soep zo te pakken en maak en praatje met Sjaan. Er is ook een nieuw gezicht op deze post: Hans uit Sterksel, van harte welkom.

Samen met Bernard wandel ik verder op het parkoers. Bernard moet straks nog een extra lus maken omdat hij de 30 doet. Dat zullen er nog wel meer worden, want na 200 meter zitten we al fout, een pijl gemist. Even terug en daar draaien we met anderen mee de goeie kant op. Na wat bochten dan eindelijk toch de splitsingspijl. De 15, 30 en 40 brengen een bezoekje aan de Moerkuilen, dat was vroeger een veengebied waar turf werd afgegraven. Daardoor is een flink gat in de bodem ontstaan, dat meteen een fraaie waterpartij werd met allerlei soorten planten. Er lopen diverse wandelroutes langs deze mooie plek. Deze wandelaars komen straks ook weer terecht op het traject dat wij van de 10 en 20 km nu direct gaan volgen. Vlak voor de Hazenputten, waar het parkoers weer in elkaar schuift, staat

nog een verzorgingspost. Ook hier een nieuwe medewerker, Jack, die we al kennen van andere klusjes bij OLAT, maar toch nog eens welkom heten bij de verzorging.

Ofschoon ik het paden zoeken van Ad heel erg bewonder, heb ik toch het stellige vermoeden dat hij voor vandaag zijn verkeerde duimstok had meegenomen. Het ene pad volgt op het andere en het ene ven is nog mooier dan het andere, zeker nu het zonlicht begint te tanen en de mistflarden zich steeds hardnekkiger gaan concentreren boven het water. Ik ben inmiddels ingehaald door Tjeu, die op de 30 zit. Samen bespreken we even het relaas van zijn avonturen in het verre Indië, dat onlangs verscheen in een veteranen clubblad. (zie ook blz. 13 van OLATNieuws). Tjeu vindt het trouwens wel een enigszins gericht verhaal, waarin hij zijn persoonlijke beleving mist van het gebeuren destijds.

Uiteindelijk raken we dan toch uit het bosgebied en komen we weer in de buurt van De Vresselse Hut. De mist neemt de omgeving in haar greep, het zonnetje krijgt het steeds moeilijker en wij vinden de laatste pijlen richting het einde van deze prachtige wandeldag.

En, ja hoor, Dini is present om de startkaart in ontvangst te nemen en ze ziet er opgefleurd uit. Het blijft daarna nog lang gezellig in de spiegelzaal van De Vresselse Hut.

Het deelnemersaantal bleef net voor de duizend steken en daar kon iedereen tevreden over zijn.

-Ad van Asten -

Voor oud-korporaal Tjeu van den Kerkhof is het wandelen nooit opgehouden

Ik heb in Indië de meeste kilometers gemaakt

Ondanks zijn hoge leeftijd loopt Indiëveteraan Tjeu van den Kerkhof nog wekelijks wandeltochten. De drukke Vierdaagse laat hij vanwege een in Nederlands-Indië opgelopen gehoorbeschadiging aan zich voorbijgaan, maar de kwieke 86-jarige loopt als lid van de Ollandse Lange Afstand Tippe-laars (OLAT) nog altijd zonder moeite 28 kilometer op een dag.

'Alles lijkt zo klein en bijna iedereen heeft zo'n bekrompen en ouderwetse ideeën', schreef Tjeu van den Kerkhof in zijn dagboek toen hij uit Nederlands-Indië terugkeerde in Limburg. "Ja, terug in Nederland was het eerste jaar een rot jaar", licht de oud-korporaal toe. De bekrompenheid leidde zelfs tot discussies met zijn moeder omdat hij op de boerderij bloot in een teiltje stond te douchen, zoals hij het in Indië gewend was. Zijn broer had zijn baantje voor het rondbrengen van melk overgenomen. "Ik heb een jaar hard gewerkt om kostwinner te worden en heb me bij de melkfabriek bekwaamd in het boter maken. Dat verdiende slecht, dus ik ben na tien jaar naar de Hoehst vertrokken. Daar heb ik 25 jaar gewerkt."

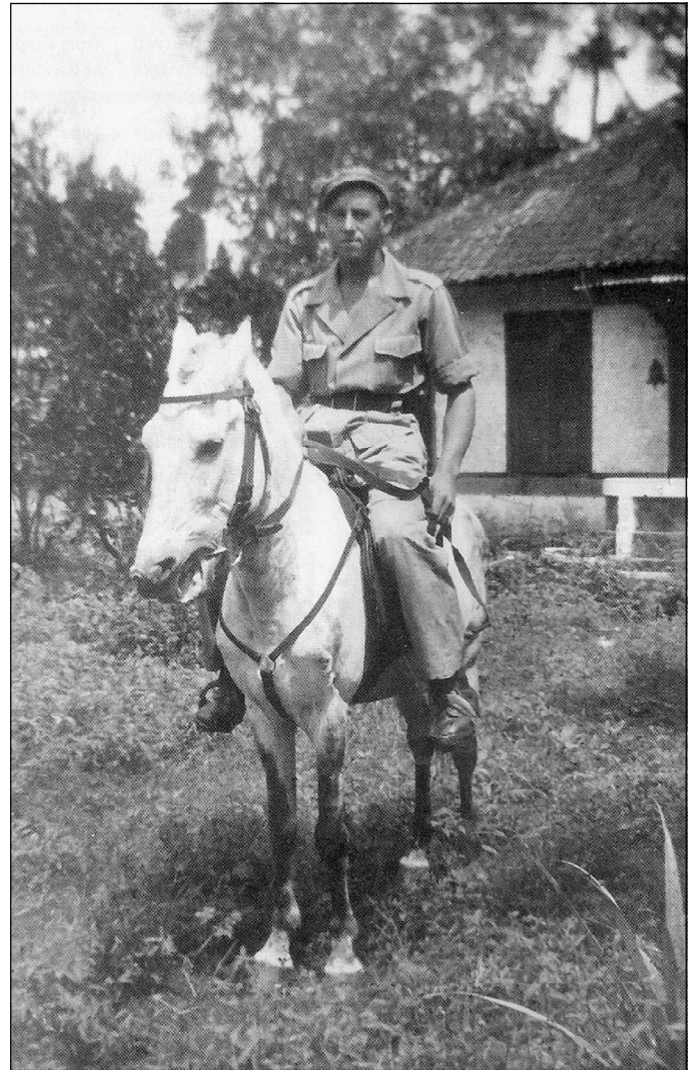
Ondertussen benutte hij zijn vrije tijd om zijn grote hobby wandelen te beoefenen. "Ik heb in Nederlands-Indië de meeste kilometers gemaakt, omdat ik een functie had waar dat bij hoorde.

Terug in Nederland ben ik weer begonnen en raakte ik in contact met enkele dames die aan het oefenen waren voor de Kennedymars. Of ze met mij mee mochten lopen? Na twee maanden waren we met zijn twaalven en zo zijn we met een groep jaren routes blijven lopen hier in de bosrijke omgeving van Weert. Zo is het begonnen."

Pony's

Van den Kerkhof was 21 toen hij als dienstplichtige in september 1946 met de Johan de Witt naar Nederlands-Indië vertrok. Hij maakte deel uit van de 7 december divisie.

"Ik was ingedeeld bij 3-14 RI en werd al vrij vlug tijdens het acclimatiseren op Java benaderd voor het transport met pony's dat nodig was voor de bevoorrading van plekken waar geen wagens konden komen." Hij moest ook mee om de lastdieren die bij de lokale bevolking gevorderd werden te taxeren. "Daar had ik gelijk een hekel aan. Ik had in de oorlog gezien hoe dieren werden gevorderd door de Duitsers. Dus ik zei tegen een paar wachtmeesters van het KNIL dat ik het maar een rare bedoening vond om die mensen van hun broodwinning te beroven. Toen bleek dat er per dag voor betaald werd en dat het taxeren bedoeld was om ze naar waarde uit te betalen."

Tjeu als korporaal te paard in Nederlands-Indië

Het werk beviel hem daarna verder prima. "We hadden eigenlijk een legertje apart, want samen met een collega en 25 inlandse jongens moesten wij die eenheid runnen. We mochten ook nooit dicht bij het kampement komen vanwege de stank van mest en mogelijke besmetting." Nadat zijn meerdere overgeplaatst werd, mocht Van den Kerkhof als korporaal de eenheid leiden. "We hebben heel West-Java doorkruist. Het waren plekken waar verder bijna niemand kwam, hoog in de bergen waar geen ander transport mogelijk was."

Gehoorschadiging

Tot februari 1950 zou Van den Kerkhof op Java actief zijn en hoewel hij nooit rechtstreeks gevechtscontact had van man tot man, was dat niet altijd zonder gevaar. "Met een geweer kon ik niks onderweg, maar ik had een pistool en een bren op een van de zadels. Als we dan vanuit de bossen beschooten werden, haalde ik die eraf."

Van een wachtmeester had hij een beproefde tactiek geleerd. "Dan gaf ik een paar keer een enkel schot, daarna verplaatste ik me snel en gaf een roffel, weer verplaatsen enzovoort. En dan moest die meute flink schreeuwen, zodat het leek alsof we overal vandaan kwamen. Dat is altijd goed gelukt." Zijn echtgenote Lies, die enkele jaren geleden overleden is, heeft hij er later nog wel eens de stuipen mee op het lijf gejaagd. "Dan droomde ik daarover. Zij had natuurlijk al eens gehoord van trauma's en dacht dat mijn geschreeuw daarmee te maken had.

Tjeu als 86 jarige wandelaar in de Ardennen

Maar hoewel ik ook vreselijke dingen heb gezien, heb ik daar gelukkig niets aan overgehouden."

Wel liep hij een blijvende gehoorbeschadiging op. "Ik werd 's nachts van mijn tnatpatje gehaald. Ze hadden hulp nodig bij de mortieren, ik moest die granaten in die pijp laten vallen. Later hoorde ik van mijn helper dat hij er maar liefst zeventig had aangereikt.

Maar ik had geen gehoorbescherming, helemaal niks."

Omdat hij niets meer hoorde en het bloed uit zijn oren droop, kwam hij in het hospitaal terecht. "De arts noemde het heel verklaarbaar. Militairen die voor dat werk zijn opgeleid, krijgen aangeleerd om een houtje tussen hun tanden te klemmen. Als je mond open staat tijdens het vuren, is de druk goed verdeeld. Maar als je dat niet weet, houd je je mond stijf dicht tijdens de knal. Dat is een natuurlijke reactie."

OLAT

Tot op de dag van vandaag draagt Van den Kerkhof een gehoorapparaat. Met hulp van de Bond voor Nederlandse Militaire Oorlogs- en Dienstslohtoffers (BNMO) werd het erkend als dienstongeval, want er stond niets over in zijn medisch dossier. En hoewel zijn passie voor het wandelen hem al bijna op elk wandelevenement in Nederland en veel plekken elders in Europa heeft gebracht, beleefde hij door zijn aandoening weinig plezier aan de Nijmeegse Vierdaagse. "Door die gehoorbeschadiging hoor ik niet alleen slechter, maar als er veel kabaal is, komt dat keihard binnen. De OLAT heeft twee verzorgingsposten bij de Vierdaagse en ik heb daar een keer geholpen.

Vooral 's avonds is het dan zo'n lawaai. Dat is wel gezellig, maar ik kan daar met dat gehoor niet tegen."

De OLAT is een vereniging waar hij 25 jaar geleden lid van werd nadat hij eerder als gids gevraagd werd vanwege zijn kennis van de bospaden in het gebied rondom Weert. "Door mijn lidmaatschap van de OLAT ben ik steeds vaker meerdaagse wandeltochten gaan lopen. Ik heb ook zelf aan de organisatie bijgedragen met het uitzetten van wandeltochten. Ook in de Ardennen, daar ben ik vorig jaar nog zeven keer geweest."

Tot voor kort liep hij zelfs de routes van 42 kilometer per dag. "Nu doe ik die van 28, maar het houdt me fit. Zo kan ik ouderen hier in de buurt nog helpen met klusjes. Binnenkort ga ik weer mee naar de Ardennen. 28 kilometer heuvel op, dat is heel zwaar. Maar ik heb nooit blessures, hoewel in Nederlands-Indië wel een keer een paard op mijn voeten heeft gestaan. Daar worden ze niet mooier van, maar het is toch allemaal weer redelijk goed gekomen!"

-Fred Lardenoye-

(overgenomen uit: Check point, maandblad voor veteranen)

OLAT Clubcompetitie 2011 kende rustig verloop

Natuurlijk is het een felicitatie via ons clubblad waard aan allen die in het afgelopen jaar een klassering verwierven in de inmiddels vermaarde clubcompetitie van OLAT. Winnaar van deze competitie, die in deze vorm al 12 jaar bestaat, word je niet zo maar en een plaats bij de eerste 10 op die lijst is bijna even belangrijk.

Op verzoek van Wim van Cappelle, de winnaar in 2010, hebben wij een overzicht op onze website geplaatst met de klasseringen die in de voorbije 12 jaar zijn gerealiseerd. Het is een mooi overzicht geworden met aansprekende namen uit de gelederen van de OLAT langeafstand familie. Op de vraag of die lijst bedoeld is 'tot meerdere glorie van die prestatie' ben ik volmondig genegen om deze met ja te beantwoorden. Het is niet niks om een jaar lang geconcentreerd bezig te zijn met je sport en dat op het hoogste niveau. Onze competitie kent geen extreme, maar is wel de zuiverste vorm van duursport. De prestatie die wordt toegekend, moet binnen een etmaal worden afgerond en mag alleen worden onderbroken voor reglementaire verzorgingspauzes.

Het meerjarige overzicht geeft aan dat **Klaas Bakker** in 2000 als eerste winnaar uit een competitie met 77 deelnemers gehuldigd kon worden door de Algemene Jaarvergadering. Daarna presteerde **Hugo Prinsen** het 3 jaar op rij om als eerste in de competitie te eindigen. In 2003 stond Hugo boven aan op een lijst van 110 deelnemers. Hugo mocht zijn wisselbeker houden, maar schonk hem terug aan de vereniging. **Ernst Westerhoff** voerde daarna 2 keer de deelnemerslijst aan. In 2005 moest hij zelfs nog een extra prestatie leveren omdat toen de competitie met 3 maanden werd verlengd, vanwege het verschuiven van het verenigingsjaar naar eind december. **Marcelino Sobczak** wist de competitie 4 jaar op rij te winnen. Bij zijn laatste overwinning in 2009 voerde hij een lijst aan van maar liefst 138 deelnemers. Het lange afstandwandelen was inmiddels ongekend populair geworden en onze competitie ging mee in die euforie. Ook Marcelino schonk de wisselbeker aan OLAT. En zo konden wij op onze laatste jaarvergadering **Wim van Cappelle** huldigen als winnaar van de competitie over 2010.

De competitie van 2011 is inmiddels ook gelopen en als overall winnaar is deze keer **Martien van Achterberg** uit de bus gekomen. Namens de redactie van OLATNieuws wil ik hem van harte feliciteren met deze prestatie. Het is een goed gebruik dat huldigingen namens de vereniging op onze jaarvergadering plaatsvinden en dat zal ook dit jaar zo

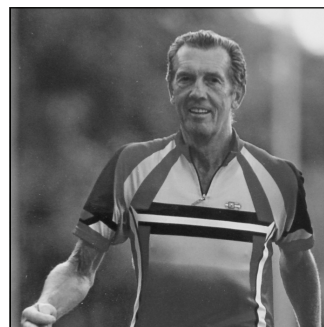
gebeuren. Dan zullen ook onze leden, die Martien steeds op de hielen hebben gezeten hun erkenning krijgen. Martien benutte 26 pogingen en behaalde 14920 punten. Naast een aantal reguliere langeafstandtochten koos Martien ook voor een 8-tal prestatieafstanden die telkens mooie punten opleverden voor zijn klasement. Op de tweede plek is **Hans Pranger** geëindigd. Met 29 geslaagde afstanden behaalde Hans 13010 punten en daarvoor legde hij 2461 km af. Als goede derde eindigde **Ton Seetsen** met 12320 punten. Met 26 geslaagde afstanden legde Ton 2265 km af.

Op plaats 4 in het algemene klasement eindigde **Hanny Klumpkens**, zij werd hiermee voor de 10e keer winnares van het damesklasement. Een bijzondere prestatie op zich, waarmee ik Hanny ook van harte feliciteer. Hanny deed 26 geslaagde pogingen en legde daarvoor in totaal 2434 km af. Tweede bij de dames werd **Anita Pepers**. Met 20 geslaagde pogingen behaalde Anita 8560 punten en daarvoor legde zij 1820 km af. Als derde in het damesklasement eindigde **Connie Raijmakers** met 5010 punten in 9 geslaagde pogingen.

Henk Vink eindigde als vijfde in het klasement met 10720 punten over 26 afstanden. Jan Dinnissen, die zich de laatste jaren steeds op de derde plek wist te nestelen moest aan het einde van de competitie vanwege omstandigheden een paar plaatsjes prijs geven, maar eindigde toch nog als zesde met 9650 punten na 21 pogingen. Gerrit Arfman werd met 20 pogingen zevende en behaalde 8685 punten. Kennedyman Mart Douven beëindigde deze competitie op de 9e plaats met 8370 punten. Onze top tien eindigt ten slotte met Wim van Cappelle die 8345 punten scoorde. Onze hartelijke gelukwensen met deze klassering.

Plaats 11 (Hugo) tot en met plaats 108 (Mirjam): wees er van overtuigd dat wij ook bewondering hebben voor jullie prestaties en wij wensen jullie natuurlijk ook van harte proficiat.

-Ad van Asten-

Eindstand OLAT clubkampioenschap 2011

1		Martien van Achterberg	14920	26	M
2		Hans Pranger	13010	29	M
3		Ton Seetsen	12320	26	M
4	1	Hanny Klumpkens	12040	26	V
5		Henk Vink	10720	26	M
6		Jan Dinnissen	9645	21	M
7		Gerrit Arfman	8685	20	M
8	2	Anita Pepers	8560	20	V
9		Mart Douven	8370	21	M
10		Wim van Cappelle	8345	16	M
11		Hugo Prinsen	7655	18	M
12		Pieter Boots	7390	19	M
13		Ton de Jong	7165	14	M
14		Dennis van Reeden	6265	9	M
15		Rob van Stuivenberg	6110	13	M
16		Hans van Heeswijk	6020	14	M
17		Eric-jan van Oorschot	5725	12	M
18		Peter van den Brink	5640	12	M
19		Rini Welten	5290	14	M
20		Koos van der Maden	5085	12	M
21		Huub Raijmakers	5010	9	M
	3	Connie Raijmakers	5010	9	V
23		Gerard Meeuws	4930	13	M
24		Dirk Donders	4830	12	M
25		Jelte van der Zee	4780	12	M
26		Ernst Westerhoff	4630	9	M
27		Wilko v Nieuwenhuyzen	4550	9	M
28		Frits Mennen	4365	9	M
29		Gerrit van Haandel	4300	8	M
30		Nico van Hassel	4295	11	M
31		Cor v/d Heijden	4290	8	M
32		Frank Marchand	4130	10	M
33	4	Ineke Pijnenburg	4020	11	V
34	5	Nicole Nacken	3935	9	V
35		Willy Timmermans	3830	8	M
36		Claude Herman	3615	7	M
37	6	Rinda Scheltens	3530	9	V
38		Roel van der Wijst	3495	10	M
39		Boetje Huliselan	3040	4	M
40		Remi Cnudde	2885	5	M
41		Jan Asselberghs	2780	5	M
42	7	Coby Visser	2610	7	V
43	8	Mariet Douven	2460	7	V
44		Servee Derks	2215	3	M
45		Rob Keetlaer	2160	6	M
46		Kees Relou	2050	5	M
47		Co Tops	1740	4	M
48		Adri vd Graaff	1690	4	M
49	9	Riet Emans	1650	4	V
50		Sjef Koolen	1620	5	M
51		Bart Lutke Schipholt	1610	2	M
52	10	Riekie Arfman v Gameren	1580	4	V
53	11	Rian Lacet	1540	4	V
54		Wim vd Wittenboer	1530	4	M
55	12	Tiny van Alphen	1515	4	V
56	13	Jo van Heugten	1430	4	V

57	14	Maria vd Berg	1430	4	V
58		Erik Dikken	1340	3	M
59		Jan vd Hurk	1270	2	M
60		Klaas Bakker	1255	3	M
61		Gerry van de Aa	1125	2	M
62	15	Anja van Kempen	1100	3	V
	15	Henny van de Haring	1100	3	V
64	17	Ria Bens	1070	3	V
65		Rik Weverbergh	975	2	M
66		Piet van Buul	930	2	M
67		Paul Canters	795	1	M
68		Marco v Heel	785	1	M
69		Peter Rijkers	720	2	M
70		Hans van Ginkel	720	2	M
	18	Isis la Croix	720	2	V
	18	Annie Beekmans	720	2	V
		Gerrit Legierse	720	2	M
		Richard Klein Bennink	720	2	M
75		Rino Hamelink	710	2	M
76		Fred Fisser	710	2	M
	20	Lies Wesseling	710	2	V
78		Theo Martens	650	2	M
	21	Iris van Limburg	650	2	V
		Hennie Hendriks	650	2	M
81		Jannet v Kleeff	610	1	V
		Henri Floor	610	2	M
83	23	Jeannette v Boerdonk	580	1	V
		Ad Verbakel	580	1	M
85	24	Sjan v Roosmalen	515	1	V
86		Evert v Ampting	360	1	M
87	25	Toos Snoeijen	360	1	V
		Joop Smies	360	1	M
89	26	Jolanda Meeuwsen	360	1	V
		Mireille vd Oetelaar	360	1	V
		Jan vd Sande	360	1	M
	26	Janny den Braber	360	1	V
		Jo van den Akker	360	1	M
		Theo Gijzen	360	1	M
		Jan Vogelsangs	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
		Jos Raaijmakers	360	1	M
		Rinus Ars	360	1	M
		Bram Stelling	360	1	M
		Arie Evegroen	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Jack Hendriks	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
	26	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
		Peter vd Ven	360	1	M
		Louis Vernie	360	1	M
107		Cor Hermsen	350	1	M
	30	Annemiek Karels	350	1	V
	30	Cacamipo	350	1	V
		Leo Schuurmans	350	1	M
111		Ben Duin	325	1	M
112		Adrie Toonen	300	1	M
	32	Mirjam Kies	300	2	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	tocht	afstand	starttijd	punten	bonus
zo 8 januari	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	schema	100
zo 22 januari	Amsterdam P	25 km	12.00 uur pr	schema	100
zo 5 februari	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	schema	100
zo 12 februari	LAT Amsterdam	30 km	12.00 uur pr	schema	100
vr/za 17 op 18 febr	Winterswijk- Arnhem	80 km	23.00 uur	360	
za 3 maart	FLAL Tzum	60 km	08.00 uur	250	
zo 4 maart	Rotterdam W/P	5 km en 10 km	11.00 uur	schema	100
za/zo 10 op 11 maart	Westhoek Ver. Roosendaal	110 km	16.00 uur	500	
	Westhoek Ver. Steenbergen	80 km	19.30 uur	360	
za 17 maart	FLAL Gasselte	60 km	08.00 uur	250	
zo 18 maart	OLAT Middelrode	60 km	07.00 uur	350	
zo 25 maart	OLAT Tilburg	50 km	10.30 uur precies	schema	500
	Wielersbaan	30 km	11.30 uur precies	schema	300
	Pijnenburg	20 km	13.30 uur precies	schema	200
	Parkoers 1569 m	10 km	14.30 uur precies	schema	100

LET OP:

Er telt slechts 1 wandeling per weekend mee voor het clubkampioenschap. In totaal tellen er slechts 26 wandelingen mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meerdere tochten telt automatisch de tocht met het hoogste puntenaantal. Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich - bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht - bij Ad van Asten (tel. 0499-473767 of e-mail ips@olat.nl)

AGENDA SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN PRESTATIETOCHTEN

datum	organisatie	plaats	locatie	afstanden
22 januari	LAT	Amsterdam	Atletiekbaan AV'23 Radioweg 89 1098 NG Amsterdam	wedstrijd: 5000 ; 10000 en 15000 m prestatie: 25 km
5 februari	RWV	Rotterdam	Sportcomplex Langepad Langepad 16 3062 CJ Rotterdam	winterserie RWV wedstrijd: 1000, 3000, 5000 en 10000 m prestatie: 5 km en 10 km
12 februari	LAT	Amsterdam	Atletiekbaan AV'23 Radioweg 89 1098 NG Amsterdam	wedstrijd: 5000 ; 10000 en 15000 m prestatie: 30 km

GESLAAGDEN AIRBORNEPAD

443	W.K. van Nieuwenhuyzen	Steenbergen	1x
444	Mike Smeltink	Delft	1x
445	Rob Stuivenberg	Breugel	1x
446	Christ v.d.Ven	Boxtel	1x
4473	Anny v.d.Ven	Boxtel	1x
448	P.Bongaerts	Waalre	1x
449	Siegmar Breiksch	Dortmund	12x
450	Siegmar Breiksch	Dortmund	13x
451	Siegmar Breiksch	Dortmund	14x
452	Siegmar Breiksch	Dortmund	15x
453	Peter v.Dongen	Tilburg	1x

namens wsv OLAT: gefeliciteerd!

Aan belangstellenden voor de Centurionrace 2012 in Engeland

Gaarne wil de Centurion Vereniging u informeren over de 100 mijl snelwandewedstrijd in Engeland. Deze wedstrijd wordt gehouden in het weekend van 22 - 23 september 2012 in de plaats Colchester.

De wedstrijd vindt plaats in het Castle Park op een ronde-parkoers van ± 2 mijl.

Wel veel later dan gewoonlijk, doch wegens de Olympische Spelen van Londen, waar veel atletiekclubs bij betrokken zijn met vrijwilligers, is het niet mogelijk om dit eerder te doen.

Het grote voordeel is dat in Nederland de 4-daagsen en Lange-Afstand-Wandeltochten achter de rug zijn.

Met vriendelijke groet,

Piet Jansens

Secretaris Centurion Vereniging Nederland

(Vervolg van pagina 3)

Door het bosgebied De Zwarte bergen gaat het richting Luijkgestel. Bij openluchttheater Boscheind wacht wagenrust 2. Deze is er alleen voor de 40 km-lopers. Zij vervolgen de route langs de Belgische grens, het smokkelgebied van weleer. Iets voorbij buurtschap De Zwarte Horst is de samenkomst met de 30 km.

Via grenspark De Kempen gaan beide afstanden kras slingerend over mooie bospaden naar de Zwarte Weijer, opnieuw vlakbij de grens met onze Zuiderburen. In dit grensgebied is in café Dennenlust een caférust. Ondertussen is ook de 20 km hier aangesloten.

Via de Bladelse Heide vervolgen we de route richting A67. Daar wacht een nieuwe uitdaging. Iets wat we niet zo vaak tegen zullen komen op de OLAT-wandelingen: via een spannend wildtunneltje lopen we gebukt zo'n 80 m onder het langrazend verkeer door. Een ervaring apart!

Aan de andere kant van de A67 wacht de Peelseheide. Kris-kras door bosgebied lopen we naar de Grote Cirkel voor wagenrust 3.

Hier komen de 10 en 15 er weer bij, zij hebben daar hun wagenrust.

Alle afstanden zijn nu weer bij elkaar, voor een prachtig slot aan deze heerlijke wandeldag. Langs het Kroonven, dat ei-

genlijk uit een reeks van drie met elkaar verbonden vennen bestaat: Kroonven, Klein Kroonven en Tjop Venneke komen alle afstanden op landgoed Ter Vorsel.

Omstreeks 1100 is het ontstaan en was bezit van de Abdij van Postel. Veel later vonden ontginningen plaats door de Maatschappij van Welstand, de tegenwoordige eigenaar van het gebied. Ten Vorsel bestaat uit akkers en weilanden, en stukken loof- en naaldbos.

We passeren een kapelletje.

Via de stuw steken we het riviertje over en via veldweggetjes komen we dan weer terug op het startpunt, met een meer dan voldaan gevoel na deze heerlijke wandeling!

-Myriam van den Berg-

Praktische bijzonderheden over deze tocht staan op pagina 5.

Burgenweg / Pandurensteig

25 jaar geleden hebben wij als huwelijksreis twee lange afstandspaden gelopen in zuidoost Duitsland, te weten de Burgenweg en de Pandurensteig.

Destijds liepen we de ongeveer 350 km lange tocht in 10 dagen. Er was toen bagagevervoer. Nu was er geen bagagevervoer. Nu droegen we alles zelf mee in onze rugzakken. De rugzakken wogen tussen de 10 en 14 kg en we liepen de tocht in 20 dagen.

Tijdens deze tocht kwamen we meerdere keren in gebieden met steile hellingen. Vanwege hoogtevrees en bang om te vallen hebben we verschillende keren alternatieve routes gevolgd. Met behulp van gedetailleerde kaarten en de GPS konden we relatief makkelijk die alternatieve route vaststellen.

BURGENWEG

Donderdag 8 september 2011

traject: Marktredwitz – Waldershof

afstand: 5 km

overnachtingadres: Gasthof Grünen Baum, Waldershof

Met de trein reden we vanaf station Driebergen-Zeist naar Utrecht. Daar namen we de ICE naar Düsseldorf. Met een overstaptijd van een uur reden we daarna verder naar Nürnberg. Hier hadden we 49 minuten overstaptijd. We liepen even het oude stadscentrum van Nürnberg in en ik maakte al een aantal foto's. Later bleek dat dit de enige foto's van de dag zouden zijn. In Marktredwitz kwamen we om 17:10 uur aan. Dit laatste treintraject was niet zo aangenaam. De zitplaatsen waren aan de krappe kant.

We begonnen de wandeling met lichte regen. We moesten nog aan de rugzak wennen en hadden verder geen zin om foto's te maken, mede vanwege de

vochtigheid. We staken het riviertje Kössein over en even later liepen we de spoorlijn onderdoor. Daarop verlieten we de bebouwde kom van Marktredwitz en volgden de Kössein parallel. De asfaltweg ging over in een grint/grasweg. Na kruising met de St 2121, een verkeersweg, volgden we een smal graspad.

Gelukkig was het gras vrijwel droog. Langs maïsvelden kwamen we in buurtschap Rosenhammer. Even ging onze volgende grintweg omhoog en door een bospassage. In Waldershof verlieten we de Burgenweg en overnachtten in Gasthof Grünen Baum. We waren om 17:20 uur gestart en kwamen om 18:30 uur aan.

's Avonds at ik tijdens het diner een Wiener schnitzel. Achteraf gezien was deze te groot. We zijn in Nederland niet meer gewend om zoveel vlees te eten. Coos nam uit voorzorg Hawaïtoast met kaas en groenten.

Vrijdag 9 september 2011

traject: Waldershof - Neumühle – Walbenreuth – Marktredwitzer Unterkunfthaus – Tändeln – Ruïne Weißenstein – Friedenfels

afstand: 18 km

overnachtingadres: Haus Nora, Friedenfels

We hadden goed geslapen, zo'n 10 uur. Om 8 uur hadden we ontbijt. We deden het de eerste hele wandeldag rustig aan. We dachten dat de dagafstand 13 tot 14 km zou zijn, maar het werd 18 km. Eerst gingen we naar de supermarkt en de bakker. Het was vochtig weer, min of meer mistregen. Op de wegen en paden lagen diverse plassen water. Vooralsnog namen we geen foto's. Spoedig verlieten we Waldershof. We liepen eerst in overwegend open gebied over veldwegen. Op een akker was een tractor aan het ploegen. We maakten er een foto van met de omgeving en groetten vervolgens de bestuurder.

Er zaten twee jonge mannen op de tractor en beiden zwaaiden terug. We staken een verkeersweg over. Daarna steeg ons graspad.

Daar waar de weg op de kaart ophield gaf de GPS kaart wel een wandelweg aan. Deze voerde door bosgebied de Mascher Berg. We kwamen bij Walbenreuth. Er bleek hier geen café te zijn om koffie te drinken, maar er waren wel 2 bankjes om uit te rusten. Een muur van de brandweer was versierd en we maakten er een foto van. We vervolgden ons pad en kwamen bij het Marktredwitzer Unterkunfts Haus op 760 meter hoogte te Tändeln. We aten er goulashsoep en dronken koffie.

Verderop steeg ons pad om vervolgens bij de ruïne Weißenstein op 860 meter hoogte te komen. Er voerden trappen naar boven. Vanwege de nattigheid en dus ook gladheid zagen wij er vanaf om naar boven te lopen. Er stond hier een opvallend beeld van een vrouwenfiguur.

We verlieten nu even de officiële markering. Een smal pad over rotsblokken zagen we vanwege de nattigheid nu niet zitten. Verderop bleek de route anders te lopen dan ingetekend. Het GPS deed goede diensten, maar de ingetekende route is toch wel fijn om te hebben vooral vanwege het betere overzicht. Op een splitsing op 585 meter hoogte hadden we nog een rust op een bankje en we aten wat. Rond 15:15 uur kwamen we in Friedenfels aan en keken er wat rond omdat we om 16:00 uur hadden afgesproken bij ons overnachtingadres. De kamer in Huize Nora was relatief groot. Er stond een 3e bed in de kamer. 's Avonds aten we warm in Schloßschänke Friedenfels.

Zaterdag 10 september 2011

traject: Friedenfels – Voitenthau – Muckenthal – Schönhaid – Seidlersreuth – Falkenberg

afstand: 15 km

overnachtingadres: Privatpension Rosa Schlicht, Falkenberg

We hadden goed overnacht in Haus Nora te Friedenfels. Om half negen begaven we ons op weg. We moesten weer op de route komen. Dat was nabij de brouwerij. Maar eerst kochten we nog een ongesneden brood, omdat het niet voor ons gesneden kon worden. Daarna volgden we een paar alternatieve paden om aan de rand van Friedenfels te geraken. Hier volgden we de ingetekende route.

We vonden het eerste stuk slecht tot niet gemarkeerd. We kwamen er later achter dat dit kwam doordat we niet de officiële, gemarkeerde route hadden genomen. Even voor Haferdeckmühle kwamen we op de officiële route uit. Bij een meertje voor Haferdeckmühle volgden we een alternatieve route vanwege een steil pad. Nabij Voitenthau hadden we een rust bij een kruisje, waar ook een picknicktafel was. Daarna zetten we koers naar Muckenthal. Even voor Muckenthal zagen we een heel groot veld met gele bloemetjes.

In Muckenthal hadden we een koffierust in Gasthof Gleißner. De naam Muckenthal werd spoedig verklaard. We liepen langs talrijke meren waar veel muggen waren. We verlieten Muckenthal en kwamen daarna langs de volgende meren: Kuhloheteich, Wirlerteich, Naglerteich, Burkhardsteich, Kreisler Weiher, Thurner weiher en Scharlohe Teiche.

Toen kwamen we bij een gesloten spoorwegovergang. We moesten een hendel naar beneden drukken om de spoorwegbomen geopend te krijgen. Een stem door een luidspreker zei wat en even later gingen de bomen open. We staken de spoorlijn over en daarna hoorden we weer een stem door een luidspreker. Toen gingen de spoorwegbomen weer omlaag.

Opnieuw liepen we langs een aantal meren zoals de Mondsee, Silbersee, Riesslitzer Teich en de Perlsee. Bij een asfaltweg verlieten we de route even voor een muggenvrije rust. Bij het eerste huis stond een witte bank in de tuin. Aan de eigenaar, Herr Albert Meißner, die buiten bezig was, vroegen we of we er mochten zitten. Hij

nodigde ons echter uit in de achtertuin uit de zon, waar wij op tuinstoelen konden zitten. We kregen er mineraalwater en Latte Macchiato werd ons aangeboden. Daarna bracht de vrouw des huizes nog 5 gebakjes, met het model van een tompoes. Coos at er twee op en ikzelf drie.

We vervolgden ons pad en liepen nog langs de Neuweiher, Schafloheweiher, Adamsteiche en Bäckerteiche. We staken een snelweg (A93) over. De zon begon flink op ons te branden en elke schaduwplek werd benut. In Seidlers-

reuth was geen café. We liepen verder naar Falkenberg. Rond drie uur kwamen we in Falkenberg aan.

Daarna liepen we naar ons overnachtingadres bij Rosa Schlicht.

's Avonds aten we warm in het centrum van Falkenberg in Gasthof Zum Goldenen Stern.

Zondag 11 september 2011

traject: Falkenberg – Windischeschenbach/Neuhaus

afstand: 15 km

overnachtingadres: Gasthof Zum Waldnaabtal, Windischeschenbach-Neuhaus

Na het ontbijt van half acht begaven we ons om half negen op pad. De jas kon al meteen uit. Het was eerst een kleine kilometer lopen om weer op de route uit te komen. Dat was gelukkig bergafwaarts. Aan de rand van Falkenberg staken we de Waldnaab over. Tot aan Hammermühle liepen we over een graspad. De hele dag liepen we trouwens langs de Waldnaab.

De eerste steile rotsen langs ons pad waren langs de Fuchselrangen. Verderop kwamen we nog langs Stegloh, Breitenstein, Johannes Schlag en Schwallohe. Daarop kwamen we bij de Blokhütte. Hier hadden we een rust van ruim een half uur. We dronken er koffie en aten een Käsekuchen en een Himberenkuchen met slagroom.

Een Duits echtpaar op de fiets kwam op onze uitnodiging bij ons zitten. Na de Blokhütte werd het pad breder. Als we in de zon liepen was het behoorlijk warm. Eenmaal liep het pad over een steile helling. Daar besloten we een alternatieve route te volgen. Daarbij kwamen we langs de Waldfriedenhütte. Rond half drie kwamen we op ons overnachtingadres aan. De kamer was nog niet klaar, maar we konden onze spullen wel al op kamer 30 plaatsen. We keken wat in Neuhaus rond, onder andere de Burgtoren. 's Avonds aten we warm in het overnachtingadres, Gasthof Zum Waldnaabtal.

Maandag 12 september 2011

traject: Windisch-Eschenbach/Neuhaus

*– Wurz – Hutzmühle – Denkenreuth – Neustadt an der Waldnaab – Wilchenreuth – Theissel – Letzau – Oberhöll
afstand: 26 km*

overnachtingadres: Hölltaler Hof, Theissel

We hadden goed overnacht. Na het ontbijt gingen we eerst naar de bakker en kochten 2 appels, limonade en een half boerenbrood.

We kwamen langs de burcht, waarvan eigenlijk alleen de toren duidelijk zichtbaar was. Daarna liepen we naar de Waldnaab en volgden we deze naar Wurz. Bij Hutzmühle verlieten we weer de doorgaande weg en na de spoorlijn voerde het pad steil omhoog. Door de regen van de voorgaande nacht was het glad geworden. We besloten om te keren en een alternatieve weg te volgen.

We rustten bij een kapelletje en kwamen daarna door Denkenreuth (484), alwaar we het plaatselijke kerkje bewonderden. Buiten Denkenreuth paktten we de route weer op.

Even voor Neustadt an der Waldnaab voerde de route niet via Mühlberg (448), zoals dit stond aangegeven op de ingetekende route. In Neustadt dronken we nog Latte Macchiato bij een slager.

We liepen verder via Wilchenreuth (496) en Theisseil (550) naar de Vierlingtoren (633) met naastliggende hut. De hut was gesloten. In Oberhöll overnachtten we in de Hölltaler Hof.

Dinsdag 13 september 2011

*traject: Oberhöll- Matzlesrieth – Oedenthal – Roggenstein – Leuchtenberg – Wittschau – Döllnitz – Ödmühle – Trausnitz
afstand: 32 km*

overnachtingadres: Pension Burgblick, Trausnitz

We hadden goed geslapen en goed ontbeten. We verlieten Oberhöll spoedig over een steil pad naar boven. Er stond een bordje met 3 ganzen erop afgebeeld aan het begin van een smal pad ten teken dat je hier achter elkaar moest lopen. Door bosgebied liepen we naar Matzlesrieth. In de plaats zelf kwamen we niet. Verschillende keren

kregen we prachtige vergezichten. Het leek wel een panoramaroute. Bij de Heiligdreifaltigkeitsberg zagen we op afstand een kapelletje op de top van de berg staan.

Na Oedenthal liepen we om Trauschendorf heen en kwamen in de plaats Roggenstein. Over een steil pad verlieten we deze plaats weer. We dwaalden weer lange tijd door bosgebied, waarbij het heuveltje op en af ging. Na Sargmühle liepen we langs de Wolfslohfelsen.

We liepen Leuchtenburg in over een hele andere route dan de ingetekende route aangaf. In Leuchtenburg dronken we in een Gasthof cappuccino, dat hier echter meer naar warme chocolademelk smaakte. We aten er een lekkere koek bij.

We besloten het kasteel van Leuchtenberg niet te bezoeken door tijdgebrek, maar vooral ook omdat de tocht zwaarder was dan dat we van te voren hadden ingeschat. Opnieuw dwaalden we over veldwegen en door bossen. Daarop werd Wittschau bereikt. Zowel in deze plaats als in de volgende plaats Döllnitz was geen café of iets dergelijks om wat te drinken. In Döllnitz verlieten we de officiële route. Via een alternatieve route liepen we in drie uur naar Trausnitz. Daarbij kwamen we door Tanzmühle en Ödmühle. In Trausnitz kwamen we even voor half zeven aan in Pension Burgblick. Hoewel we er officieel niet warm konden eten, konden wij dat nu wel. Het plaatselijke restaurant had namelijk rustdag. De vrouw des huizes belde naar haar zoon, die het eten kon klaar maken. Haar zoon stond op het moment dat ze belde net onder de douche!

-Henri Floor- (wordt vervolgd)

Noot van de redactie:

Om reclame te voorkomen zijn adressen en prijzen voor overnachting door de redactie weggelaten.

In het OLAT-Nieuws van december 1986 werd de huwelijkswandelreis van 6 oktober t/m 16 oktober 1986 door Henri en Coos beschreven.

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

Gisteravond hebben wij op de terugweg naar ons hotel een waterkoker gekocht, zodat we in de ochtend op de hotelkamer heet water hebben om koffie te kunnen maken. Het is zes uur als ik wakker word. Ga me vlug douchen en dan direct water koken. Om kwart voor zeven is alle bagage in de bus en drinken we buiten een bakje koffie.

Het is vandaag 21 augustus.

Het is lekker weer en op de weg naar de start koop ik nog snel wat verse croissants en chocoladebroodjes. We zijn om 8 uur weer bij ons startpunt bij Noailly. Vanaf hier is het nog 1750 kilometer naar Santiago.

Na het ontbijt gaan we snel op pad, vandaag willen we snel wat kilometers maken voordat het weer te warm wordt. Ik vertrek als laatste en haal na enige tijd Arie Evegroen in. We lopen samen op en komen bij een mooi stekkie, dat Theo van de Ven heeft uitgezocht voor de verzorging.

We komen daar als eerste aan. Ik beseft dat dat niet kan, dus zijn de anderen voor de verandering weer eens fout gewandeld. Een belletje geeft uitsluitel, ze zijn inderdaad verkeerd gelopen en wandelen nu op weg naar Saint-Romain-la-Motte. Dus wij breken op en gaan ook verder die richting op.

In Saint-Romain-la-Motte bekijk ik de kerk, de pastoor komt er even bij staan en geeft me een hand. Hij vertelt dat er zo meteen een dienst is. Even later zie ik een heleboel ouders met hun baby aankomen voor een doopplechtigheid. De anderen van onze groep komen

ook aanwandelen en dan zijn wij weer compleet. Wij laten een stempel plaatsen op het Credencial del Pelgrino.

Nu op pad naar Saint-Haon-le-Châtel, met de totale rugzakbelading voor de komende weken op de rug. Het is warm en merk ik wel dat ik nog moet wennen aan het wandelen met bepaking, maar dat komt in de komende weken wel weer goed.

Al zie ik even later dat ik niet de enige ben die het warm heeft. Als er niet zoveel kroos in de poel had gelegen, had ik graag met ze willen ruilen.

Saint-Haon-le-Châtel blijkt weer hoog te liggen, dus het is weer klimmen geblazen. Rond half één bereik ik het stadje met zijn vestingmuur en de torens, waar er nog zeven van de oorspronkelijke zeventien van over zijn.

Ik doe de rugzak af, pak een bakje koffie en slenter daarna nog even door

het stadje. Ik ga de kerk binnen, neem plaats op een van de banken en laat de stilte over me heen komen. Het is even heerlijk zo te zitten, komt het door de koelte of doet de kerk je toch wel wat?

De bedoeling is om in het volgende dorp te gaan eten. Ik ga alvast vooruit omdat te bespreken.

Maar dan gaat het mis. Ik wandel de verkeerde kant op en klim naar La Judée. Daar spreek ik iemand aan en vertel hem dat ik het een fantastisch mooie omgeving vind, maar dat ik niet weet waar ik op dat moment ben.

Terwijl de zinderende zon op ons neer schijnt, probeert de man mij duidelijk te maken waar ik terecht ben gekomen. Ik bedank hem voor de informatie en bel naar Theo van de Ven, dat ik wat achterop raak en niet op tijd in het afgesproken dorp kan zijn.

Volgens de bekende wet gaan alle dingen op zo'n moment fout, want ook met Theo gaat het die morgen niet van een leiendakje. Hij had die nacht de koeling laten doordraaien, waardoor er startproblemen waren met het busje.

In Renaison duurt het even voordat iedereen weer bij elkaar is. Mijn telefoon staat per toeval ook alleen op trillen en zo mis ik enkele telefonische oproepen.

In het dorp blijkt de kok van het restaurant al naar huis te zijn. Dus, dat wordt zelf kippensoep maken in de schaduw van een grote boom.

We besluiten om tot 4 uur hier te blijven en zo de ergste warmte te ontwijken. Klokslag 4 gaan we verder; het is nog steeds erg warm, zo'n 36 graden in de schaduw. Zelfs de wind is nu warm, we krijgen gelukkig wat beschutting van de bomen. In Saint-André-d'Apchon zien we Theo met het busje staan, hij is in gesprek met een Fransman. Maar, of ze er veel wijzer van worden! Wij krijgen een stuk meloen en dat is een welkome verfrissing. We volgen een mooie onverharde weg op de helling en hebben een mooi uitzicht op het dal van de Loire.

In de verte zie ik Roanne liggen, daar zullen wij de komende nacht doorbrengen. Eerst moet er echter nog behoorlijk geklommen worden. Het wordt zwaar en de rugzak gaat nu zijn tol opeisen.

Ik ben blij als ik het plein van Saint-Alban-les-Eaux bereik. Op een terrasje drinken we wat en gaan dan op weg naar ons overnachtingadres.

Hotel Terminus heeft erg mooie kamers voor ons gereedgemaakt en iedereen is erg tevreden. We zullen hier drie nachten verblijven. Wat een luxe voor eenvoudige pelgrims zoals wij zijn. 's Avonds genieten we eerst van een uitgebreid Chinees-wokbuffet, voordat we moe onze kamer opzoeken.

Ik val direct in slaap, maar rond twee uur ben ik weer wakker. Pak mijn laptop en maak de boekingen voor de wandelreis in Nieuw Zeeland voor komende januari rond. Daarna begin ik aan dit blogverslag. Zo tegen half vier ben ik daarmee klaar en dan staan ook

de foto's tot vandaag op mijn Picasa webalbum. Ik besluit nog even op bed te gaan liggen.

22 augustus

Het is even voor zessen als ik weer wakker word. Ik zet koffie terwijl de andere Theo de afwas doet op onze kamer. Om kwart voor zeven staat iedereen klaar bij het busje. Over een ding zijn wij het helemaal eens: de kamers in dit hotel zijn ruim en mooi.

Onderweg naar het startpunt maken we nog een snelle stop om wat stokbroden en croissants in te slaan.

Op dit moment is het nog een draaglijk temperatuurtje, maar het is vannacht maar weinig afgekoeld en weldra zal de zon weer genadeloos toeslaan.

We verlaten Saint-Alban-les-Eaux langs een laan omzoomd door platanen en dalen af in het dal. Het duurt maar even of er wordt ook weer geklommen. Ook vandaag wandel ik met

volle bepaking op mijn rug. De waterzak is gevuld met ruim 2 liter water. Verder genieten wij volop van mooie uitzichten op het dal van de Loire.

We bereiken

Lentigny. Theo staat daar al te wachten met koffie en brood, dat is dan gelijk ons ontbijt voor vandaag. Gelukkig kunnen we ook terecht voor een mooie gemeentestempel, maar verder is hier alles gesloten.

In de loop van de morgen passeren wij het 18e eeuwse kasteel Châtelus. In een nabij gelegen weiland hebben een aantal hengsten wel erg veel belangstelling voor een paar merries in het weiland ernaast.

Een tijdje laten bereiken we het tweelingdorp Saint-Jean-Puy en Saint Maurice sur Loire. Ook hier wacht Theo met een bakje koffie. Ondanks de toe-

nemende hitte gaat die er goed in. Wij genieten ook nog steeds van het prachtig uitzicht op de Loire en de Gorges de Loire. Persoonlijk maak ik nog even een rondje door het stadje, bezichtig de Donjon en de plaatselijke kerk. Hier zijn veel oude muurschilderingen uit de 13e eeuw te bewonderen, waaronder een St. Jacobspelgrim, die pas in 1999 werd herontdekt.

Het is genieten van de omgeving waar we nu doorheen wandelen, maar even later tijdens een klim gaat er toch iets fout. In de omschrijving staat dat we na de afdaling haaks naar het oosten moeten afbuigen, maar ik ben alweer aan het klimmen.

Er is ook geen markering meer te zien. Ik ga terug en kom bij een begroeide weg, maar daar valt ook nergens een markering te bespeuren en het pad is verderop ook onbegaanbaar. Ik probeer nog een ander pad, maar dat loopt ook dood. Dan merk ik dat ik ook mijn routebeschrijving ben kwijtgeraakt. Ik besluit die eerst te gaan zoeken en vind hem een paar paden terug, waar ik eerder de markering zocht. Ik ben helemaal het spoor bijster en bel even naar de anderen om te informeren.

Juist op dat moment komt Arie aanlopen en die heeft gelukkig een GPS die nog werkt. Wij besluiten om het dorpje Bully in te geven en die richting op te gaan. Eerst komen wij toch weer op een doodlopend pad en kiezen dan ten einde raad voor een pad dat helemaal naar boven klimt. En daar vinden we warempel de goede markering.

Ik houd het niet meer van de warmte en mijn rugzak weegt steeds zwaarder na die paar klimmen. In Bully vinden wij ook geen café, waar ik zo op gehoopt heb. De verzorgingspost staat er wel, het is echter maar een mager schaduwplekje bij een kerkhof. Er is gelukkig wel een waterkraan. Ik draai hem wijd open en spuit me helemaal nat. Dat koelt wel iets af. Uitgeput en drijfnat drink ik wat Theo mij aanreikt. Gelukkig kom ik weer bij mijn positieven en drink nog een kop gevulde soep en een yoghurt.

Zodra de anderen weer aanstalten maken om verder te wandelen, neem ik toch nog even een kop koffie en maak gebruik van de kraan om mijn voorraad aan te vullen. Gelukkig zie ik dat ik daar mijn bril nog heb liggen. Ik besluit verder te gaan met een kleinere rugzak. De puf om foto's te maken is echter helemaal over. Ik ben echt doodmoe en vraag me af hoe dat in de komende weken verder zal gaan.

In het plaatsje Dancé wacht Theo op ons bij de kerk. Ik zoek even verkoeling in de kerk, of ben ik toch op zoek naar bezinning? Ik weet het niet, maar het geeft me in ieder geval een rustig gevoel en het is er koel.

Daarna probeer ik nogmaals totale afkoeling te vinden onder een kraan bij een grote kuip. Terwijl ik daar even later in het gras lig, laat Theo nog eens 10 liter koud water over mijn rug stromen. Heerlijk is dat!

Voor vandaag resten ons nog 4 kilometer en ik besluit ook mijn nieuwe Teva's maar eens uit te proberen. Enigszins ontspannen begin ik zo aan de laatste kilometers. Dan, toch nog een tegenvaller als aan het eind van de rit ook het enige café gesloten blijkt te zijn. Wij gaan niet bij de pakken neerzitten en drinken een biertje uit eigen koeling en rijden vervolgens richting Roanne voor onze overnachting.

Ik ben uitgeput als we daar aankomen, neem een ijskoude douche en val op bed in een diepe slaap.

Omstreeks 19 uur word ik weer wakker en besluit toch maar even naar het Chinese buffet te gaan, want dat is me gisteren uitstekend bevallen.

Daarna neem ik het wandelschema van de komende dagen nog eens door. Er is wat ruimte om te schuiven met de afstanden, maar wij willen in ieder geval maandag in de voormiddag Le Puy bereiken. Mogelijk kunnen we op een avond wat langer doorwandelen, dan is de hitte wat draaglijker. Vandaag was de temperatuur de hele dag tegen de 40 graden. Dat hou je wel een voormiddag vol, maar in middaguren moet je toch je rust nemen en de schaduw opzoeken. Nee, het leven

van een pelgrim gaat niet altijd over rozen, ook niet van "luke" pelgrims zoals wij.

En, dit luxe leventje zal ik volgende week zeker missen, als ik er alleen voor sta.

23 augustus

Het is nog geen half zeven als Theo al in de tuin van ons hotel zit te wachten en nauwelijks een half uur later vertrekken wij naar Amions, het 25 km verderop gelegen startpunt van vandaag.

Daar ontbijten we, met z'n allen, onder een licht bewolkte hemel. Het ziet er naar uit dat de zon vandaag geen moeite zal hebben met de nog aanwezige wolkjes.

We wandelen over een rustige asfaltweg, die snel overgaat in een onverhard pad. Hier en daar ook wat boschages en dat geeft schaduw. Vanuit een weiland staan de koeien ons be-

een schaduwtje, heeft Theo van de Ven zijn post gestald. Wij drinken wat en hij heeft ook een mooie perzik voor ons.

We blijven maar even want het parkoers is lekker vlak en nu kunnen we kilometers maken. Bij een meer zie ik een statige witte reiger die vanuit een kale boom het hele gebied overziet.

In Bussy-Albieux tref ik een café en daar laat ik mij een biertje goed smaken. Ik schaf wat postzegels aan om binnenkort eens kaarten naar bekenden te kunnen sturen. (Die naar OLAT-Nieuws is natuurlijk nog onderweg!)

Theo wacht ondertussen een aantal kilometers verderop met een heerlijk gevulde soep.

Ik ga even languit op het veldbedje liggen, doe de ogen even dicht en ben vertrokken. Dan komen twee Duitse pelgrims aanwandelen, die op weg zijn van Cluny naar Le Puy. Evenals een andere groep die we eerder troffen,

langstellend aan te gapen. Een eind verderop heeft een zestal honden belangstelling, maar ze zijn zo klein dat ik mijn dazer niet hoeft te gebruiken. Dat brengt me echter op het idee dat ding eens uit te proberen. Achter een hek staan wel een paar van die joekels en die druipen meteen met de staart tussen de benen af.

Onze eerste doorkomstplaats vandaag is Pommiers-en-Forez, een vestingstadje met een mooie kerk.

Even buiten de bebouwde kom, op

zijn zij vier jaar geleden in Le Puy begonnen en ze zijn vorig jaar tot Leon gekomen. Ze vinden het nu echter te warm en denken dat het half oktober beter zal zijn om te wandelen.

We wandelen nu over een onverharde weg langs het kasteel van Beauvoir. Een heerlijk windje zorgt dat het vandaag niet te warm wordt. Ondanks dat de temperatuur rond de 30 graden schommelt, heb ik nu geen last van de warmte en de rugzak lijkt zelfs niet zo zwaar. Ik draag een licht overhemd

over een isohemd en regelmatig giet ik daar wat water overheen.

Er volgt nog een lang stuk over de D42, maar gelukkig staat Theo onderweg met een stuk fruit. Hij belooft dat hij straks even voor Ste Agathe-la-Bouteresse even zal wachten.

En dan zie ik een waterplas waarin gezwommen wordt. Ik bedenk me geen

prachtige uitzichten, maar gelukkig is er ook afwisseling met bossen. In het plaatsje Champdieu besluit ik om even een bezoek te brengen aan de kerk. Terwijl ik rustig wat drink en tot rust kom bekijk ik al het moois dat in de kerk te zien is. In een crypte ligt een baby begraven en er zijn ook enkele mooie muurschilderingen. In een er-

ochtend mijn eerste werk, dat ik niet oversla.

Het is licht bewolkt en prima wandelweer. Wij praten even met een Fransman. Hij maakt ons attent op een pad dat langs de St. Rochus kapel loopt en beslist de moeite waard is. De kapel is helaas gesloten, maar we genieten van een machtig mooi uitzicht. Wij wandelen verder en komen in Saint-Georges-Hauteville. Hier komen de route vanuit Lyon en die vanuit Cluny bij elkaar. Eerst volgt een korte daling en direct daarop volgt een klim naar Montsupt. Het stijgt behoorlijk, maar nu worden wij ook beloond door een prachtig uitzicht. We wandelen over restanten van een Keltische/Romeinse weg, de zogenaamde Via Bollena, eertijds de verbindingsweg van Lyon met Spanje. De volgende plaats heet Margerie-Chantagret en daar staat Theo met zijn busje. In dit plaatsje is een restaurant met een menukaart waar we kunnen eten. Maar dat eten stellen wij voorlopig nog even uit. Wij maken wel een afspraak voor later vandaag.

Voordat ik verder ga, breng ik een bezoek aan de kerk. In een crypte zie ik een kleine kapel en daar steek ik een kaarsje op voor een goede vriendin Paula. Zij heeft de laatste tijd nogal wat tegenslag met haar gezondheid. Bij een brug in het gehucht Le Pont benutten wij de mogelijkheid om water in te slaan.

Dan bereiken wij Saint-Jean-Solemieux waar Theo staat te wachten om ons met het busje naar Margerie-Chantagret te brengen. De keuze die we eerder op de dag maakten, wordt ruim beloond en we genieten van een heerlijke maaltijd.

Na deze voortreffelijke lunch besluiten wij toch om weer vlug verder te gaan. Wij wandelen door bossen en over mooie smalle paden naar Marols. Ook weer zo'n mooi typisch plaatsje met prachtige straatjes en een kerk.

Daar wil ik een stempel laten plaatsen in mijn pelgrimspas, maar merk tot mijn schrik dat ik al mijn papieren kwijt ben, waaronder mijn pelgrimspas

moment en even later lig ik heerlijk in het water te spartelen. Wat geeft dat een verfrissing!

Even voor vieren komen wij in Montverdun. Vandaag hebben wij ruim 28 km gewandeld en het ging allemaal zonder problemen. De kok van het plaatselijk restaurant is er vandaag niet en daarom eten wij maar koude schotel. Daarna beklimmen we nog even een berg waarop de kerk is gebouwd en halen daar een pelgrimsstempel. Er ligt ook een leuke gîte, maar wij hebben nog een nachtje te goed in ons hotel in Roanne.

24 augustus

Vanmorgen hebben we de bagage weer in ons busje gestopt en zijn we om zeven uur op weg naar Montverdun voor de start. Op het dorpsplein gebruiken we ons ontbijt en dan weer te voet op pad op onze pelgrimspas.

Volgens de beschrijving zitten er voor vandaag weer behoorlijk wat klimmen in de route, maar vanwege de bewolking belooft de temperatuur draaglijk te blijven. Regelmatig krijgen we

van herken ik het Laatste Avondmaal.

Als ik buitenkom is de temperatuur weer behoorlijk aan het oplopen en ik merk dat de voorraad in mijn waterzak behoorlijk gezakt is.

Wat verderop kom ik in Montbrison, waar we onze warme lunch gebruiken op een terras. Vanwege een begrafenis is er daarna geen gelegenheid om even de kerk binnen te wippen dus gaan we direct door. Als wij het dorp uitwandelen, gooit het weer plots roet in het eten. Het begint met een paar grote druppels, maar we zijn nog geen honderd meter verder of de hel breekt los en het begint te onweren.

We besluiten om vandaag niet verder te trekken en hier de wandeling te beëindigen. Theo brengt ons naar het overnachtingadres.

25 augustus

Een half uur eerder dan gebruikelijk vertrekken we naar Montbrison, want het is een heel eind rijden en wij willen het stuk dat wij gisteren voor gezien hielden ook nog doen. Ons ontbijt bestaat vanmorgen uit een stuk stokbrood en een beker koffie. Dat is elke

maar ook mijn gewone paspoort. Ik ga nog even kijken in de kerk en in het restaurant, maar helaas niets te vinden. Dat is balen, want 15 dagen na mijn terugkeer uit Santiago heb ik hem alweer nodig voor een andere trip. Morgen dus meteen aangifte doen bij de politie.

We besluiten om toch nog even verder te wandelen, maar nu zitten de weergoden niet meer mee. Het begint te onweren en even later valt het water met bakken uit de hemel. We besluiten het vandaag voor gezien te houden. Als we daarna bij ons hotel komen is het weer droog. Dan ook maar meteen gebruik maken van het zwembad om de dag te besluiten.

26 augustus

Vanmorgen zet Theo mij af in Montbrison en rijdt dan met de anderen door naar het startpunt voor vandaag. Daar wordt eerst ontbeten voordat aan de wandeltocht wordt begonnen. Ik kijk nog wat rond op plaatsen waar we gisteren zijn geweest of ik per toeval mijn verloren spullen daar ergens tref. Helaas.

Daarna doe ik bij de politie aangifte. Het duurt nog een tijdje voordat Theo mij hier op haalt om me naar het startpunt te brengen. Tot overmaat van ramp heb ik vanmorgen mijn mobiel in het busje laten liggen, dus kan ik Theo niet inzien waar ik op dit moment precies ben. Op de TomTom in het busje staat alleen een gendarmerie en

een politiepost aangegeven. Gelukkig kiest Theo de politiepost en niet de gendarmerie die 17 km verderop is gelokaliseerd. Ik heb postgevat op een strategisch punt, bij een rotonde, daar moet hij wel passeren. En inderdaad, daar zie ik het busje aankomen!

We rijden direct door naar Estivareilles, maar daar blijken de anderen nog niet te zijn. Onderweg naar deze plaats hebben we al opgemerkt dat de Jacobsschelp, die we de afgelopen dagen volgden, niet de GR3 (wit-rood) aanhoudt en momenteel een heel ander traject volgt. Na telefonisch contact blijkt dat de groep net bezig is met het laatste stuk beklimming naar Montarcher (1162 m). Dus wij vertrekken snel daar naartoe. Ik waarschuw de anderen voor een splitsing van de route met de GR3. Ik probeer mij zo spoedig mogelijk bij de groep aan te sluiten. Maar dan gaat het gaat regenen.

In alle haast stop ik wat spullen in mijn regenjas en laat natuurlijk mijn fototoestel in de bus liggen.

Bij het afdaling maak ik al meteen een fout; ik zie de splitsing van de GR niet en blijf de Jakobsschelp volgen.

Beneden aangekomen zie ik nog steeds geen rood-witte markering. Na het passeren van de plaatsjes La Guette en Les Granges vraag ik naar de GR3 markering en ik word weer terug de heuvel opgestuurd. Bijna boven loop ik Arie tegen het lijf, die heeft voor de regen geschuld. Hij is voorstander om de schelp toch maar te blijven volgen.

Ik overtuig hem maar half en met tegenzin blijft hij toch in mijn spoor op zoek naar de rood-witte markering. Eindelijk treffen we een rood-witte markering ergens op een hoek in een straat. Het blijft nu de vraag of het ook de goede markering naar ons doel is?

Later zal blijken dat op het punt waar we de markering troffen ook een onverharde weg moet zijn geweest met wel het goede traject van de route. Arie en ik maken de fout om daar toch de schelp te gaan volgen, mede op aanraden van een plaatselijke informant die zegt dat we die kant op moeten. Het begint nu ook te onweren en nog harder te regenen. Schuilen heeft geen zin, want het ziet er niet naar uit dat het snel op zal houden. In de stromende regen zetten wij onze tocht voort in het voetspoor van de schelpen. Maar ik vertrouw het nog steeds niet en hoopvol vraag ik Arie om zijn GPS er toch even bij te halen. Weliswaar onbetamelijk voor een pelgrim, maar ik baal nog steeds dat mijn GPS het al na 4 dagen heeft opgegeven en niet meer aan de praat is te krijgen.

Spoedig blijkt dat de plaats Estivareilles maar niet dichterbij wil komen en wij besluiten op de GPS verder te wandelen naar die plaats. Het onweert nog steeds hevig en plotseling een harde inslag in de buurt. We duiken even de bosjes in, maar de regen en het gedonder blijft voortduren. Ondertussen vernemen wij dat de anderen wel goed zijn gevorderd en in het restaurant zijn gearriveerd om te eten. Wij gaan ook weer op pad over paden die inmiddels zijn veranderd in rivieren en af en toe gaan wij tot halverwege onze knieën door het water. Totaal doorweekt komen wij een tijd later aan in het restaurant. We sluiten ons vlug bij de rest van de groep aan en beginnen aan de maaltijd. Natuurlijk kan ik slechts nederig het hoofd buigen als er smalend over een reisleader zonder reizigers wordt gerept. Maar goed dat zijn de risico's van het vak.

-Theo Tromp-
(wordt vervolgd)

Weersomstandigheden maken het Coast to Coast pad grillig!

Na vier jaar de Camino in Zuid-Frankrijk en Noord-Spanje was nu het Verenigd Koninkrijk aan de beurt om er een langeafstandswandelpad te lopen. Mijn zoveelste reis met Theo Tromp, ik ben de tel allang kwijt. De tocht was van 5 t/m 22 mei. Van tevoren kreeg ik nog een mailtje van Arie Evegroen dat de weersvooruitzichten goed waren, maar in de praktijk pakte dat anders uit... Toch kunnen we op veel positieve ervaringen terugzien.

Deel 4 (the end): 17 t/m 20 mei 2011

Dinsdag 17 mei

Om kwart over negen de start bij de Blue Bell Inn. Nog een kleine 80 kilometer te gaan naar Robin Hood's Bay, dat zou dus een Kennedymars in 4 delen worden. Al na enkele honderden meters de oversteek van de A172-verkeersweg. Dit was gelukkig niet zo'n crime als de A19 gisteren. Aan de overkant het begin van het derde (en laatste) nationale park op dit pad, het North York Moors National Park. Misschien 20 minuten waren we aan het klimmen over een brede asfaltweg en al gauw daarna bevonden we ons in de bossen van de Cleveland Hills, South Wood en Arncliffe Wood. Uiteindelijk stonden we op het hoogste punt, de Beacon Hill. Aan de rand van het bos kwam van rechts de Cleveland Way, in Engeland ook een zeer veel belopen trail. We waren die dag al snel Jan-Willem Dijkgraaf kwijt, maar 3 uur later dook hij weer op mijn foto's op, dus hij liep beter in het gareel dan in het begin van het pad. Boven op de top stonden een grote mast en radio- en televisiebakens. Allemaal heel groots, maar wij waren toch meer onder de indruk van een klein slangetje, een hazelworm. Bijna was ze vertrap, maar Catharina "redde" haar door haar op te rapen. Voor het eerst sinds 3 dagen weer eens verre uitzichten, we konden nu het plateau dat we toen hadden doorkruist nog eens goed bestuderen.

We ontmoetten een wandelend koppeltje, leeftijd plm. 35 jaar. De man kwam uit Rotterdam.

Na ongeveer 4 mijl was er de eerste gelegenheid om koffie te drinken bij Theo, bij een stroompje genaamd Scugdale Beck.

Daarna gingen we omhoog voor de tweede beklimming, het werden er die dag in totaal vijf. Eenmaal boven liepen we over een lang geplaveid pad, met links beneden ons een uitgestrekt dal. Er gingen geruchten dat het pad was aangelegd in een ver verleden door Schotse dwangarbeiders. Langs de kant volop begroeiing met bosbessen, varens en heide.

Ergens in het struweel zagen we wat scharrelen, de bekende Red Grouse, een soort fazant. Het bleek een complete familie te zijn, met man en jongen. Onze professionele fotograaf was een kwartier bezig om ze goed vast te leggen. Ondanks de bewolking konden we vrij ver het dal inkijken, we zagen in de verte zelfs de Noordzee, ons einddoel. Daarvoor rookpluimen van de industrie van Middlesborough, de enige grote stad in deze regio. De top van deze heuvel was Round Hill, 1025 voet, dus ongeveer 300 meter. Even verderop rechts van het pad de landingsbaan van een zweefvliegveld, maar vanwege het weer waren er geen vliegbewegingen.

Na dat vliegveld was de caférust, Lord Stones Cafe, niet ver meer, maar we moesten daarvoor nog even een bult van plm. 400 meter bedwingen. Daarna een pittige afdaling.

In Lord Stones Cafe een uitgebreide pauze met bier, brood en soep. Behalve wandelaars kwamen er ook fietsers, bergbeklimmers en dagjesmensen. Naast het stenen horecagebouw was een vrij groot kampeerterrein waar men gratis kon kamperen. Blikvanger

op het terras was een pauze, die vol trots zijn veren liet zien.

Ondertussen was het al één uur in de middag en moesten er nog 3 bulten overgestoken worden. De eerste was al meteen imposant, tenminste we keken een heel stuk omhoog naar Cringle Moore (bijna 500 meter). Op die top was een tableau te zien, dat alles beschreef wat je in en voorbij het dal zag: dorpen, steden en bergtoppen. Een bergtopje viel extra op: de Roseberry Topping, het leek een beetje op de mini Matterhorn.

Het tableau en een zitbankje waren daar geplaatst ter herinnering aan de rambler Alec Falconer, die in 1968 op 84-jarige leeftijd overleden is. De tweede berg was iets lager, 1317 voet. En nog geen 800 meter verderop een top met een stapel slordig opgestapelde stenen, de Wain Stones. Het leek wel een beetje op een hunebed. Maar wie Wain was, daar werd in het gidsje niets over vermeld. Volgens Arie zijn GPS liep de route eigenlijk beneden. Maar boven was het veel mooier (en vermoeiender!).

Bij drie beklimmingen kregen we dus ook nog bonus: drie lastige afdalingen. Al die tijd zagen we overigens in het dal meerdere buien hangen, maar gelukkig bereikten ze "onze" bergen niet. Een kleine mijl vanaf de Wain Stones lag een secundaire weg, de B1257, en daar pikte Theo ons om half vijf op. We hadden een kleine 20 kilometer afgelegd.

Woensdag 18 mei

Weer om kwart over negen gestart.

Ben overigens bij het schrijven van dit stukje een "luie" schrijver, want ik weet na een half jaar niet meer hoe de overnachting in Osmotherly er uit heeft gezien. Wel dat die B1257 vlak bij de Clay Bank lag en dat we daar weer gingen klimmen, ongeveer 80 meter over 2 mijl, naar de Round Hill (1489 voet). Weer hingen er buien in het dal, we hoopten er net zoals gisteren het beste van, maar 20 minuten later regende en waaide het ook bij ons behoorlijk.

1 mijl voorbij de Round Hill lag het kruispunt Bloworth Crossing en daar kwamen we weer de Cleveland Way tegen. Vanaf dit punt liepen we 8 kilometer lang over een spoorlijn. Daar merkten we echter niet veel van, want de bielzen waren allang opgeruimd. 80 jaar geleden sloten namelijk de ijzerertsminnen en die spoorlijn was speciaal aangelegd om het erts naar Rosedale te vervoeren. Vooral tijdens de industriële revolutie beleefde die stad hoogtijdagen, nu was het verworpen tot een spookstad.

We zaten weer op de hoogvlakte en de begroeiing was weer heideplanten, brem, varens en bosbessen. Een ideale plek voor de Red Grouse om rond te struinen en nageslacht te verwekken. We zagen ze dan ook een paar keer en hoorden ze vaker. Door het slechte weer zette ik er een behoorlijke pas in, evenals de "hazen" Jan-Willem en Cor. We wisten dat aan het eind van de spoorlijn de 450 jaar oude herberg Lion Inn lag. Die was het bezichtigen

waard en de open haard brandde er. We kregen wel een beetje van de achterhoede op ons donder, omdat er een groot gat was gevallen tussen de eerste en de laatste lopers.

Dat de mensen in de Middeleeuwen kleiner waren dan nu was goed te merken aan het plafond, want dat was minder dan 2 meter hoog. Om kwart voor één was ook de laatste loper binnen en na een drankje in de lounge, de lunch op de kamer. Er was daar een waterkoker voor cacao en een koffiezetapparaat.

Na ruim een uur van de geneugten van de herberg genoten te hebben, gingen we de route weer op en meteen weer er af, want we vonden een onverhard pad, dicht bij de in het dal gelegen River Seven, toch aangenamer lopen dan de verharde weg. Dat pad was weer een oud treinspoor en dat maakte een bocht van 180 graden om de Seven. Via een onduidelijk graspad, dat later door platte stenen weer zichtbaarder was, kwamen we 4 kilometer na de Inn weer op de grote weg. Die weg hielden we echter niet lang (nog geen 500 meter) aan.

Toen volgden we weer ruim 3 kilometer een groen dal. De regen van de afgelopen week zal daar zeker debet aan geweest zijn. Op nog geen 300

meter links van ons een langgerekte kliffenwand, The Scar. Tegen vier uur de verharde weg, waar het busje van Theo stond met koffie/thee en een stevige hap. Nu was het nog een kwestie van 3 kilometer afdalen naar de finishplaats van vandaag, Glaisdale, waarvan 2 kilometer over het grint. We hadden er een behoorlijk tempo in. Opvallend was, dat de meesten de voorkeur gaven aan de grasberm boven de kiezels op de weg. Ja onze voeten waren wel gevoelig geworden na 270 km Coast!

In Glaisdale, in een straatje met die typisch Engelse huisjes met schoorstenen met 3 of 4 rookkanalen stopten we om half zes. Onze kilometerstand van vandaag was 29 kilometer. We hadden net zoals gisteren een hoogteverschil van meer dan 1000 meter overwonnen, alleen was het vandaag minder inspannend geweest, omdat er veel vals plat tussen zat. Echte toppen hadden we nauwelijks gehad. 's Avonds met de groep nog gegeten in de Lion Inn en met Arie in de pub een paar lekkere pinten achterover geslagen. We lagen voor C2C-wandelaars laat in bed, tenminste toen we naar onze kamer gingen was er zowat niemand meer aanwezig.

Donderdag 19 mei

Vanaf de Lion Inn een half uur rijden naar Glaisdale. We startten bij matig weer, 15 graden en bewolkt, maar we waren al blij genoeg dat het droog was. De eerste kilometers gingen we over de verharde weg naar het Arncliffe spoorwegstation. We hoefden alleen maar te dalen. Het dorp dat wij net verlaten hadden lag fraai tegen de helling aangeplakt. Arncliffe station was een piepklein gebouwtje, eigenlijk meer een veredelde schuur. Verder zowat geen huizen. Rondom het station meanderde het riviertje de Esk en we gingen dit stroompje 5 kilometer

volgen, tot voorbij het volgende dorp, Egton Bridge. Vlak bij het station nog een fraaie boogbrug, de Beggar's Bridge. Dit bleek een van de oudste bruggen van deze streek te zijn.

Op dit stuk vielen ons een aantal denkbomen op, die in leeftijd concurreerden met de Beggar's Bridge. Ze waren gemiddeld zo'n 25 meter hoog en sommige stammen hadden een doorsnee van 2 meter. Tussen Egton Bridge en het volgende dorp Grosmont zagen we een bord hangen met toltarieven voor paard en wagen, auto's, bussen, tractoren etc.. Wel een mini-

tolweg, want Grosmont lag daar maar een half uur lopen vandaan. Dit was uiteraard iets van voor de Eerste Wereldoorlog, maar fijn dat wij nu als wandelaars hier het rijk zowat alleen hebben. We passeerden ook nog een oud landhuis. In plaats van waakhonden zagen we alleen maar ezels in de tuin en die vonden ons niet interessant genoeg om de baas wakker te baken! Net voor Grosmont, waar de onverharde tolweg een verharde weg kruiste,

stond Theo met de koffie. Daarna zaten we vrij snel in het centrum van Grosmont. We hadden al enige tijd gefluit gehoord en rookwolken zien opstijgen, maar nu zagen we op het stationnetje de stoomtrein staan. En net zoals bij ons trok dat toeristen. Wij hadden echter geen tijd voor een ritje, over plm. 25 uur moesten wij in Robin Hood's Bay zijn. Wel weer mooie plaatjes geschoten. We kregen bij het verlaten van het dorp de pittigste klim van die dag: van 250 naar 750 voet over een verharde

weg, de Fair Head Lane. Op het kaartje zagen we dat we een stuk autoweg konden omzeilen door op het hoogste punt een grintweg te volgen. Langs die weg lag een steengroeve, waar we even een kijkje namen. Dan een heel smal pad naar de A169 en aan de overkant van die weg waren we weer op de route. We daalden nu verder af over een veen-heidegebied. Het pad was een beetje zompig.

Over een brede weg kwamen we in Littlebeck en daar kwam ook het beekje Little Beck samen met de Wash Beck en de May Beck. Littlebeck telde maximaal 20 huizen en er was ook een Methodistenkerk. Helaas niet te bezichtigen, maar op de parkeerplaats had Theo zijn busje staan en de warme soep was welkom. De Rotterdammer met zijn vriendin kwam ook nog even langs. Er waren 14,5 kilometer afgelegd.

In Littlebeck waren we van de laatste berg van de North York Moors afgedaald en morgen moesten we zonder al te veel inspanning Robin Hood's Bay kunnen bereiken. We doorkruisten een sprookjesbos, de Great Wood, dat een minibos was, want na 3 kilometer hadden we weer een wijde blik. Ik ging nog even op wacht staan voor een hol in een bergwand, waar het jaartal 1799 in gekerfd was. We kwamen nog een waterval tegen, Falling Foss, wat dus geen groot verval meer had (hoogteverschil van misschien 20 meter) en een theehuis.

De laatste 4 kilometer hadden we weer wijde blik en zagen we op een gegeven moment Cor van der Heijden en Jan-Willem op het verkeerde pad lopen, maar wij leidden ze weer naar het goede spoor. Het was weer een heide-/veenterrein, maar er stonden geen grote plassen, we hielden de voeten dus droog. Tegen half vijf zagen we in de verte een persoon, die klaarblijkelijk naar iemand uitkeek, alleen zag hij ons niet. Het gebeurde dus niet vaak dat Theo de groep later signaleerde dan de groep Theo!

Met het busje reden we naar Whitby, best wel een leuk stadje, met een grote jachthaven en een pier. Op een heuvel lag nog een ruïne van een kerk met een klooster. We aten in een gezellig visrestaurant, dat uitkeek op het water. Aan de haven stond ook nog een standbeeld van James Cook, de zeeheld. In het stadje stonden talloze motoren geparkeerd, er bleek die dag een motorevenement plaatsgehad te hebben.

Vrijdag 20 mei

Deze laatste wandeldag op de Coast to Coast zou de kortste dag worden, omdat we 's middags al voor 4 uur op de Ferry in Newcastle moesten zijn, voor de terugreis naar Nederland. Dagafstand daarom niet meer dan 11 kilometer. Voor 9 uur waren we al afgezet op het punt waar we gisteren geëindigd waren. Het enige wat we vandaag nog wilden zien was de Noordzee en het visserplaatsje, dat als eindpunt van de C2C fungeerde. We hadden daarom nauwelijks oog voor het laatste dorpje voordat we de kust zagen, High Hawsker. Hier liepen we nog op belangrijke doorgaande A- en B-wegen. Daarna zouden we alleen nog maar zandpaden zien. 2 kilometer verderop bij Hawsker Bottoms gingen we via het Caravan Park een tiental meter naar beneden en daar zagen we de eerste kliffen van de Noordzee, de Maw Wyke Hole.

Er zouden er voor Robin Hood's Bay nog een zestal volgen. Enige opvallende namen: White Stone Hole, Homerell

Hole, Cow & Calf (koe en kalf) en Ness Point. Het was zoals de afgelopen 2 weken weer geen tropische dag, maar de zon liet zich bij 16 graden toch regelmatig zien. Arie en ik raakten al snel achter, omdat we de kliffen in al hun glorie toch nog een aantal maal wilden vastleggen. Op 1 mijl voor het einde liepen we dan langs de inham Robin Hood's Bay en 800 meter verderop zagen we het plaatsje zelf pas liggen. Het lag namelijk nogal diep verscholen onderaan de heuvel. We hadden met de rest van de groep eigenlijk niets afgesproken, maar we vonden het vrij logisch dat het strand voor het vissersdorpje het echte eindpunt moest zijn. En daar moest natuurlijk ook de groepsfoto gemaakt worden. Het was eb en er was een hoop bedrijvigheid op het strand. Het plaatsje zelf was een aaneenschakeling van scheefgezakte huisjes en nauwe steegjes. Dit had ook iets te maken met het feit dat de baai vroeger een smokkelaarsnelst was geweest. Uiteraard moest er een dronk uitgebracht worden op onze collectieve prestatie en dat deden we dus in de Wainwright's Bar van het Bay Hotel. Wainwright was dus de "parcoursbouwer" van de Coast to Coast. Ik maakte nog een foto van een schild, waarop het einde van de Coast-to-Coast walk vermeld stond (192 miles), met vermelding dat de Kidsty Pike (2560 voet) het hoogste punt was. Dat was dus die berg, die wij op dag 5

nooit bereikt hebben vanwege de storm, die er toen heerste. Dat schild had mooi gestaan op een oorkonde. Helaas was de oorkonde maar een heel primitief papiertje, dat zelfs als het een pond had gekost, veel te duur was geweest.

Laten we daarom maar zeggen: "Gelukkig hebben we de foto's nog!"

De kennismaking met de Bay duurde nog geen anderhalf uur, want toen reden we weg naar Newcastle (en niet Castlebar, wat ik in deel 1 schreef!), waar we ruimschoots op tijd arriveerden.

Om 3 uur namen we afscheid van Theo, die nog een week in Schotland zou blijven om met een andere groep de Hadrian's Wall te lopen. Wij genoten die avond en nacht nog van het dinerbuffet en de disco op de ferry. Cor was eigenlijk de flinkste van ons allemaal, want na 300 kilometer wandelen heeft hij nog een kilometer gedanst!

Slotconclusie: De Coast to Coast is een fraai pad met afwisselende landschappen, maar vanwege de onzekere weersomstandigheden had het beter in Italië kunnen liggen! Ik kijk nu weer uit naar de zomer van 2012, wanneer Mallorca op het programma staat.

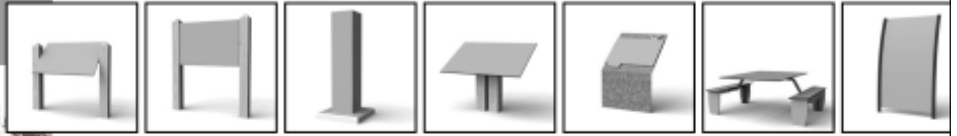
-Peter van de Ven-

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

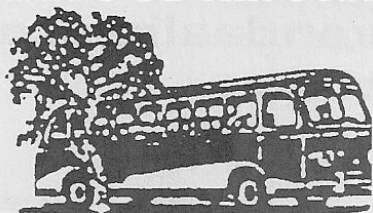
Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

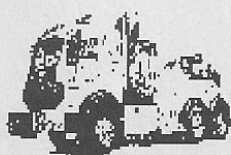
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensioenprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Bejing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325